

VIII Plenarne Posiedzenie Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Dnia 28 marca br. odbyło się w Warszawie VIII Plenarne Posiedzenie Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Plenum KC PZPR uczciło chwilą milczenia pamięć genialnego Wodza i Nauczyciela klasy robotniczej i całej postępowej ludzkości — Józefa Stalina oraz pamięć wielkiego przywódcy narodów Czechosłowacji — Klementa Gottwalda.

Plenum KC PZPR wysłuchało referatu towarzysza Bolesława Bieruta pt. „Nieśmiertelne nauki Towarzysza Stalina — orężem walki o dalsze wzmocnienie Partii i Frontu Narodowego”.

Po przeprowadzonej dyskusji VIII Plenum KC PZPR przyjęło jednomyślnie następującą uchwałę:

VIII Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej postanawia uznać referat wygłoszony na Plenum przez Przewodniczącego KC towarzysza Bolesława Bierutę pt. „Nieśmiertelne nauki Towarzysza Stalina — orężem walki o dalsze wzmocnienie Partii i Frontu Narodowego” za wytyczną pracy całej Partii, wszystkich instancji i organizacji partyjnych.

Plenum Komitetu Centralnego postanowiło wprowadzić zastępcę członka KC PZPR tow. Edmunda Pszczółkowskiego do składu członków Komitetu Centralnego a zarazem do Sekretariatu Biura Organizacyjnego KC.

Plenum Komitetu Centralnego postanowiło również wprowadzić w skład członków Komitetu Centralnego wiceprezesa Rady Ministrów tow. Tadeusza Gede oraz w skład zastępców członków KC PZPR: I sekretarza KW PZPR w Bydgoszczy tow. Władysława Kruczka, I sekretarza KW PZPR w Krakowie tow. Walentego Tittkwa i I sekretarza KW PZPR w Szczecinie tow. Franciszka Wachowicza.

Senat włoski zaaprobował reakcyjny projekt „reformy” ordynacji wyborczej

RZYM PAP. Dnia 28 marca senat włoski po posiedzeniu, które trwało bez przerwy 77 godzin i zakończyło się burzliwymi incydentami, zaaprobował rządowy projekt ustawy o „reformie” ordynacji wyborczej. Za projektem głosowało 174 senatorów, od głosowania wstrzymało się trzech.

Senatorzy komunistyczni i socjalistyczni odmówili wzięcia udziału w głosowaniu.

Nowa ordynacja wyborcza, przeciwko której zdecydowanie wystąpił naród włoski, przewiduje

zastąpienie obowiązującego obecnie systemu proporcjonalnego, systemem większościowym. Zgodnie z nową ustawą, partia lub grupa partii, która uzyskała w wyborach względną większość głosów otrzymuje absolutną większość miejsc w parlamencie.

Włoskie masy pracujące, zespalone wokół partii demokratycznych i postępowych związków zawodowych, rozwinęły zakrojoną na niezwykle szeroką skalę walkę przeciwko projektowi „reformy” ordynacji wyborczej. Odbywające się w całym kraju demonstracje, wiece i zebrania, jak również zbieranie podpisów pod petycjami świadczą o zdecydowanym oporze narodu włoskiego wobec antydemokratycznej ordynacji wyborczej.

Nieuczciwa sprzedawczyni surowo ukarana

WARSZAWA PAP. Janina Zadebska, kierowniczka stoiska galanterii w Centralnym Domu Towarowym w Warszawie, pobrała z magazynu blamy futrzane z zastrzeżeniem, że sprzedawać je będzie mogła dopiero po ustaleniu ich ceny. Mimo tego zastrzeżenia, Zadebska poleciła podwładnemu sobie personelowi sprzedawać blamy po 1.200 zł, chociaż cena ich — według specyfikacji dostarczonej następnego dnia —

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW. ŁĄCZCIE SIĘ!

GŁOS WYBRZEŻA

ORGAN KOMITETU WOJEWÓDZKIEGO POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 77 (2001)

GDAŃSK, WTOREK 31 MARCA 1953 R.

CENA 20 GR

Kierując się wskazaniem tow. Bierutę

Hutnicy przełamali trudności i przedterminowo wykonali marcowe plany produkcji wyrobów walcowanych i stali

Warszawa PAP. Dnia 30 bm. w godzinach rannych wykonany został przedterminowo marcowy plan produkcji wyrobów walcowanych, zaś w godzinach popołudniowych marcowy plan produkcji stali. Przedterminowe wykonanie miesięcznych planów produkcji tych asortymentów jest dużym osiągnięciem przemysłu hutniczego.

Do przedterminowego wykonania planu produkcji stali i wyrobów walcowanych przyczyniło się przekroczenie planów produkcji w szeregu hut. Np. już 29 bm. miesięczny plan produkcji stali był wykonany: w hucie im. 1 Maja w 103 proc., w hucie „Florian” — 105 proc., w hucie im. Bolesława Bierutę — 102 proc., w hucie im. Nowotki — 106 proc., a w hucie „Sosnowiec” — 112 proc. Najwyższe przekroczenia planu miesięcznego w produkcji wyrobów walcowanych uzyskały załogi hut „Bobrek” i „Sosnowiec”.

Marzec był dla załóg większości hut okresem przełomu w pracy. Kierując się wskazaniem ze styczniowego przemówienia Prezesa Rady Ministrów — Bolesława Bierutę do górników, załogi hut usunęły szereg trudności, na jakie napotykały w ubiegłych miesiącach i weszły na drogę rytmicznego realizowania dziennych i dekadowych planów. Np. stalownicy huty im. Bolesława

Bierutę w ciągu marca tylko w dwóch dniach nie osiągnęli planu dziennego, w reszcie dni zadania swe znacznie przekraczali. Stalownicy huty im. Nowotki przez wszystkie dni marca uzyskiwali przekroczenie zadań. Walcownicy huty

„Jednoś” również tylko w dwóch dniach nie osiągnęli planowanej produkcji, przekraczając swe zadania we wszystkich innych dniach. Rytmicznie przekraczali swe dzienne zadania walcownicy huty: „Batory” i im. Buczka.

Stalownicy i walcownicy rozwijają obecnie szerokie współzawodnictwo zobowiązaniowe dla zagwarantowania rytmicznego, pełnego wykonania planów w przyszłych miesiącach.

Wzmaga się współzawodnictwo o jak najszybsze zakończenie kampanii wiosenno-siewnej na Wybrzeżu

W dalszym ciągu rozwija się na Wybrzeżu współzawodnictwo między spółdzielniami produkcyjnymi, państwowymi ośrodkami maszynowymi, gminami i gromadami o jak najwcześniejsze ukończenie kampanii wiosenno-siewnej, o dalszy wzrost wydajności z ha. W ostatnich dniach fala zobowiązań ogarnęła powiat sztumski. Jak informuje nasz korespondent Franciszek Iwański we wszystkich gromadach pow. sztumskiego odbyły się zebrania, na których chłopcy podjęli zobowiązania. Realizacja ich umożliwi przyspieszenie siewów oraz uzyskanie wzrostu plonów.

M. in. chłopcy z gromady Dąbrówka Pruska, gmina Mikolajki postanowili wykonać siewy o 5 dni wcześniej oraz podnieść wydajność z ha o 2,1; pol. q. ziemniaków o 17 q i buraków o 25,8 q z ha. Pracujący chłopcy ze Stępowa zobowiązali się skrócić siewy o 5 dni oraz podnieść wydajność z ha o 2,8 q z ha. Jak wynika z ostatnich meldunków współzawodnictwo w kampanii wiosenno-siewnej na Wybrzeżu objęło już ponad 200 spółdzielni produkcyjnych.

szym ciągu daje się zauważyć brak dostatecznej mobilizacji chłopów do rozpoczęcia siewów.

Jak informuje nasz korespondent F. Kulas siewy rozpoczęło dopiero na terenie gmin Kościerzyna Wieś i Pogódki, pomimo że plan orek w całym powiecie wykonany został w ok. 95 proc.

Jeśli więc siewy rozpoczęło w gminach Kościerzyna Wieś i Pogódki, to czas najwyższy, aby uczyniono to i w pozostałych gminach pow. kościerskiego. Obowiązkiem aparatu gminnych rad narodowych i aktywu gromadzkiego jest podjąć wszelkie kroki w kierunku zachęcenia ociągających się chłopów do rozpoczęcia i szybkiego zakończenia siewów. Sprawa jest pilna i nie można jej dłużej odłożyć.

Szybko i sprawnie przeprowadzić siewy Przemówienie radiowe min. rolnictwa Dąb-Kociola

WARSZAWA PAP. W związku z rozwijającymi się coraz szerzej pracami wiosennymi w polu, min. rolnictwa — Dąb-Kociol wygłosił przemówienie radiowe, apelując o szybkie i na wysokim poziomie agrotechnicznym wykonanie prac pólowych.

Min. Dąb-Kociol powiedział m. in.:

Przed Wami stoi bardzo ważne zadanie — szybko, sprawnie i dobrze przeprowadzić siewy wiosenne, żeby otrzymać lepsze urodzaje. Od tego, jak przeprowadzicie wiosenne zasiewy, zależy tegoroczne zbiory, zależy wyżywienie kraju.

A żeby uzyskać wyższe urodzaje, wyższe plony z hektara, należy ściśle przestrzegać i stosować się do następujących zasad:

1. Jak najstaranniej przygotować glebę pod zasiew.

2. Stosować tylko siew rzędowy.

3. Do siewu używać tylko dobrego ziarna kwalifikowanego, dobrze oczyszczonego i zaprawionego.

4. Stosować właściwe nawozy sztuczne, a przy najniższych wątpliwościach należy korzystać z porad fachowców, agronomów i instruktorów rolnych.

5. Właściwie wykorzystywać obornik, który jest najcenniejszym dla nas środkiem, zabezpieczającym uzyskanie wysokich plonów.

6. Siew szybko i we właściwych terminach. Nie wolno zapominać, że wczesny siew — to zwiększone plony.

7. Po wzejściu roślin właściwie je pielęgnować, niszczyć chwasty i szkodniki, które obniżają plony.

Zyczę Wam — powiedział w zakończeniu minister — pełnego powodzenia w Waszej trudnej i odpowiedzialnej pracy. Zyczę Wam osiągnięcia pełnych wyników, pełnych rezultatów Waszego trudu dla dobra wspólnego, dla dobra całego kraju, dla wzmocnienia Waszego wkładu w moc i w siłę obozu pokoju.

Delegacja młodzieży polskiej powróciła z Wiednia

WARSZAWA PAP. 29 bm. powróciła z Wiednia do kraju delegacja młodzieży polskiej, która brała udział w obradach Międzynarodowej Konferencji w Obronie Praw Młodzieży.

Na Dworcu Głównym w Warszawie delegację witali przedstawiciele Zarządu Głównego ZMP.

W 8 rocznicę wyzwolenia Wybrzeża

W rocznicę wyzwolenia Gdańska przy pomniku Człogistów w Gdańsku Wojsko Polskie zaciągnęło wartę honorową.

Walki w Korei

PEKIN PAP. Dowództwo naczelne Koreańskiej Armii Ludowej w komunikacie ogłoszonym w Phenianie w dniu 29 bm. donosi, że w ciągu dnia ubiegłego oddziały Armii Ludowej i ochotników chińskich kontynuowały walki w rejonie Kotanphori z nacierającymi wojskami interwentów amerykańsko-angielskich.

W dniu 29 bm. oddziały artylerii przeciwlotniczej i strzelców — niszczycieli zestrzeliły 10 i uszkodziły 12 samolotów nieprzyjacielskich.

PEKIN PAP. Jak donosi z Phenianu Agencja Nowych Chin za Centralną Agencję Telegraficzną Korei, władze koreańskie ujęły 46 specjalnych agentów dowództwa sił zbrojnych USA na Dalekim Wschodzie, którzy zrzucony zostali w lutym br. za pomocą spadochronów na terytorium północno-koreańskie. Agenci mieli na

sobie mundury Koreańskiej Armii Ludowej. Uzbrojeni byli w broń maszynową, karabiny, pistolety, miny i inne środki wybuchowe. Ich zadaniem było niszczenie ważniejszych fabryk, linii kolejowych i składów wojskowych oraz mordowanie urzędników północno-koreańskich.

Prognoza pogody

Przewidywany przebieg pogody na obszar województwa gdańskiego i Zatoki Gdańskiej do godziny 20 dnia 31. III. 53 r.

Zachmurzenie duże z niewielkimi opadami deszczu. Temperatura do plus 18 stopni. Widzialność umiarkowana. Wiatry dość silne i silne 5—7 stopni B. połudn. i południowo — zachodnie.

Stan Zatoki Gdańskiej 3—4.

Wybuch w składzie amunicji w Niemczech zachodnich

BERLIN PAP. Jak donosi agencja ADN, w okolicach Wilhelmshaven w nocy z 26 na 27 marca w składzie amunicji jednego z przedsiębiorstw zachodnio-niemieckich nastąpił silny wybuch. Według informacji dziennika zachodnio-berlińskiego „Berliner Morgen-Post”, wybuch w powietrze 10 tysięcy ton granatów, bomb, min, torped itd. W odległości 8 km od miejsca wybuchu podmuch powyrwał drzwi i zawiasów i powybił szyby z okien. Nad miastem widać było ogromne kłęby dymu. Pożar trwał przeszło 4 godziny. Są ofiary w ludziach. Szkody materialne wynoszą około 1 miliona marek.

Czas wzmóc siewy w pow. kościerskim

Dotychczas najsłabiej przebiegały siewy w pow. kartuskim, wejherowskim i kościerskim. Jak jednak wynika z ostatnich meldunków chłopów kartuskiego i wejherowskiego coraz śmielej przystępują do siewów. W pow. kartuskim państwowe gospodarstwa rolne Tuchomek, Barniewice, Owczarnia i Leżno ukończyły już siewy ziół kłosowych. Siewą również chłopcy indywidualni. W pow. wejherowskim, a szczególnie w gminach Puck i Krokowo siewy również są w całej pełni. W pow. kościerskim natomiast w dal-

Podziękowanie Konsulatu Generalnego Republiki Czechosłowackiej w Szczecinie

Redakcja nasza otrzymała od Konsulatu Generalnego Republiki Czechosłowackiej następujące pismo:

Konsulat Generalny Republiki Czechosłowackiej w Szczecinie przekazuje wyrazy głębokiej wdzięczności wszystkim organizacjom i osobom, które uczciły pamięć Prezydenta Republiki Czechosłowackiej i Przewodniczącego KC KPCz Klementa Gottwalda i wyraziły swe współczucie z powodu ciężkiej straty, jaką dla narodów Czechosłowacji jest zgon Prezydenta Czechosłowackiej Republiki i Przewodniczącego KC KPCz Klementa Gottwalda.

Mianowanie podsekretarza stanu w Ministerstwie Hutnictwa

WARSZAWA PAP. Prezes Rady Ministrów mianował inż. Zbigniewa Tokarskiego podsekretarzem stanu w Ministerstwie Hutnictwa.

Nieśmiertelne nauki Towarzysza Stalina

— orężem walki o dalsze wzmocnienie Partii i Frontu Narodowego

Referat Przewodniczącego KC PZPR tow. Bolesława Bieruta wygłoszony na VIII Plenarnym Posiedzeniu KC PZPR w dniu 28 bm.

TOWARZYSZE!

Kierownictwo naszej Partii — Plenum Komitetu Centralnego — zbiera się w chwili, gdy świat cały odczuwa głęboko straszną spowolowaną zgonem Towarzysza Stalina, stratę szczególnie ciężką i bolesną dla nas — członków partii robotniczych i komunistycznych, bojowników o sprawę proletariatu. Przestało być wielkie, płomienne serce Józefa Stalina, głęboko umiowanego przez nas i przez wszystkich produkujących ludzi na świecie Wodza i Nauczyciela, Ojca i Przyjaciela. Zgasło potężne, twórcze i promienne życie człowieka, który budził nadzieję i wiarę w sercach setek milionów ludzi, kierował nieomylnie naszą walką, uczył pokonywać najcięższe trudności, prowadził narody i lud pracujący po drodze wyzwolenia z ucisku, zabezpieczał zwycięstwo w walce o rewolucyjną przeobrażenie społeczne. Opuścił nas na zawsze genialny kontynuator i twórca nauki i ideologii komunistycznej, myśliciel, który — podobnie jak Marks, Engels i Lenin — obejmował swym dalekosiężnym wzrokiem szeroki horyzont dziejów i sięgał swą myślą w daleką przyszłość. Odszedł od nas tytan myśli rewolucyjnej, nieugięty Bojownik i Budowniczy komunizmu, wielki Przewodnik ludzkości w jej nieśmiertelnym dążeniu do poznania prawdy, do wywalczenia sprawiedliwości, do utworzenia pokoleń ludzkim drogi niepowstrzymanego twórczego postępu.

Ołbrzymia, niepowetowana strata poniosła cała międzynarodowa klasa robotnicza, a wraz z nią cała ludzkość. Z najgłębszym smutkiem i bólem przeżywa wraz z narodami radzieckimi utratę swego wielkiego Nauczyciela i Przyjaciela nasza Partia, cały naród polski.

Ale, odchodząc od nas Towarzysz Stalin pozostawił po sobie potężną i nieśmiertelną spuściznę. Geniusz Jego myśli podniósł współczesną naukę społeczną na wyżyny, odpowiadające nowej epoce dziejowej — epoce zwycięskiej rewolucji socjalistycznej, której wraz z Leninem dał właściwy, rewolucyjny kierunek i rozmach.

Nazywano Stalina — Leninem dzisiejszego okresu. Jak Lenin — był ofiarnym, nieugiętym, obdarzonym niezwykłym talentem i stalową wolą Wodzem rewolucji proletariackiej, genialnym jej Strатегоm i Organizatorem, Twórcą i Wychowawcą partii, która dziś prowadzi dalej Jego dzieło. Wiele! On w życie ustrój socjalistyczny w pierwszym państwie robotników i chłopów, w państwie wielonarodowym, obejmującym szóstą część świata. Do wiódł, że socjalizm — to droga rozwiązywania zarówno sprawy robotniczej, jak też sprawy chłopskiej i sprawy narodowej. Stworzył wzór państwa, w którym na ród socjalistyczne stanowią jedną wielką rodzinę, a ich różnorodność językowa, obyczajowa, ich różnice tradycyjne i historyczne nie dzieli, lecz łączy, wzbogacając wspólną skarbnicę bogactwa kulturalnego ludzkości. Twórczoemu rozwojowi narodów sprzyja bowiem w ustroju socjalistycznym nieustanny wzrost gospodarki, techniki i ogólnego dobrobytu materialnego. Wielka idea braterstwa ludów, oparta na równości ich praw i wujemnym poszanowaniu. Józef Stalin zmienił w rzeczywistość.

Genialny strateg w wielkich rewolucyjnych walkach klasowych — stał się Towarzysz Stalin pogromcą hitlerizmu — ponurego wroga ludzkości, najbardziej wówczas drapieżnego odłamu imperializmu — wyposażonego w największą maszynę militarną w okresie drugiej wojny światowej. Dowiódł, że decydującym o zwycięstwie w tej wojnie czynnikiem jest człowiek w służbie produkującej idee, zorganizowanej zbrojnie masy pracujące, nie tylko zaopatrzone w nowoczesny sprzęt wojenny, ale kierowane ideą wyzwolenia, męstwem i gorącym uczuciem patriotycznym. Zaś uczucia patriotyczne działają w człowieku z tym większą siłą, im mocniej się wiążą ze świadomością międzynarodową — z wiarą w zwycięstwo międzynarodowej sprawy robotniczej, w zwycięstwo socjalizmu — najwspanialszej idei ogólnoludzkiej.

Dowodzone przez wielkiego Stalina armie wyzwolenie przyniosły wolność naszemu narodowi; wyzwoliły z niewoli faszyzmu wszystkie te narody Europy i Azji, na których ziemiach wstąpił żołnierz radziecki, dopomógł innym narodom do uwolnienia się z hitlerowskiego jarzma. To światowo — historyczne zwycięstwo, największe zwycięstwo w historii ludzkości po Wielkiej Rewolucji Październikowej, otworzyło nowy okres dziejów i walk społecznych.

Polskie masy pracujące i cały naród polski czcąc będąc po wszystkie czasy pamięć Józefa Stalina jako wyzwoliciela naszej ojczyzny z potwornej hitlerowskiej niewoli. Nie zapomni nigdy polska klasa robotnicza, że dzięki pomocy Towarzysza Stalina, dzięki Jego mądrej i przewidującej myśli, dzięki kierowaniu się Jego przewodnimi ideami — stała się ona produkująca siła narodu, kierownikiem naszego państwa ludowego. Partia nasza przekazywać będzie nieustannie masom pracującym prawdę o tym, że dzięki wielkiej rewolucji proletariackiej, którą rozpaliła i którą kierowała Partia Lenina i Stalina — pierwsza brygada szturmowa międzynarodowego ruchu robotniczego — zwyciężyła nowy ustrój społeczny, który likwiduje raz na zawsze wszelką tyranię i ucisk człowieka przez człowieka, który prowadzi będzie narody do sprawiedliwej i twórczej, jasnej i promiennej przyszłości. Dzięki braterskiej pomocy Stalina i narodów radzieckich i nasz naród polski włączył już swe siły do budownictwa tego szczęśliwego ustroju społecznego. Dzięki tej braterskiej pomocy naród nasz przekształca się dziś z dawnego, słabego, zepchniętego na manowce, skłóconego ze wszystkimi sąsiadami narodami, bezbronny i tyranizowanego przez rządzące nim reakcyjne i faszystowskie kliski obszarnczo-kapitalistyczne — w nowy naród, wolny i sprawiedliwy, silny i rozwijający nowe talenty twórcze milionowych mas ludowych — w naród socjalistyczny, w mocne i ważne ogniwo po trzeciego i niezwyčajonego światowego obozu pokoju, demokracji i socjalizmu.

Winnimy przede wszystkim uświadomić sobie i wyjaśnić całemu narodowi wyjątkowe znaczenie, wielki i nieporównywalny wpływ życia i dzieła Towarzysza Stalina na te olbrzymie, epokowe w dziejach naszego narodu, przemiany rewolucyjne i przeobrażenia społeczne, które uwarunkowały ukształtowanie w obecnych najspanialszych granicach rozwoju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, szybko rosnące jej siły twórcze oraz nowe warunki gospodarcze i kulturalne, jakich nigdy przedtem Polska nie miała i mieć nie mogła.

Wiele narodów wyzwolonych z jarzma kapitalizmu nazywa z całkowitym uzasadnieniem Józefa Stalina swym wielkim Przyjacielem. Ale przyjaźń i szczególne zainteresowanie Towarzysza Stalina dla Polski posiada swoje głębokie historyczne motywy, z których zdajemy sobie sprawę zwłaszcza w chwili, gdy śmierć wyrwała z naszych szeregów ukochanego i szczególnie bliskiego nam Przyjaciela.

Towarzysz Stalin już od młodzieńczych lat swej zdumiewająco wszechstronnej działalności rewolucyjnej interesował się polską klasą robotniczą. Obserwował On z najwnikliwszym zainteresowaniem rozwój walki rewolucyjnej w Polsce przeciwko caratowi — wspólnemu wrogowi i tyranowi mas pracujących — wszystkich narodów ówczesnej Rosji. Już w roku 1901 pisał:

„Pod jarzmem reżimu carskiego jęczy nie tylko klasa robotnicza... Jęcza pod jarzmem uciskione w Rosji narody... i między innymi Polacy, których wypędza się z własnej ojczyzny, których najcięższe uczucia się znieważa...”

Od najwcześniejszego okresu swej działalności rewolucyjnej Towarzysz Stalin wiązał jak najściślej praktykę walki z teoretycznymi zagadnieniami strategii i taktyki rewolucji proletariackiej. Oburzał Go tępą dogmatyzm tych pseudo-marksistów, którzy nie chcieli zrozumieć, że proletari

at może osiągnąć swe cele polityczne tylko w ścisłym powiązaniu ze wszystkimi siłami rewolucyjnymi, budzącymi się i występującymi przeciwko uciskowi i tyranii samowładztwa, że proletariatu musi, aby odnieść zwycięstwo, skupić te siły pod swym kierownictwem. że zagadnienie sojuszników proletariatu w walce z uciskiem caratu posiada decydujące znaczenie dla rozwoju rewolucji ludowej. W cytowanym wyżej artykule z roku 1901 pisał:

„...Niesposób wyliczyć wszystkich, których gnębi, których przesładuje samowładztwo rosyjskie. Jest ich tak wielu, że gdyby zrozumieli to sami i gdyby zrozumieli to jest ich wspólnym wrogiem, to rosyjska władza despotyczna nie przetrwałaby ani jednego dnia...”

Wszystkie wysiłki Towarzysza Stalina w ciągu całej Jego bohaterskiej walki i pracy rewolucyjnej, obejmującej okres prawie sześciu dziesięcioleci, nieprzerwanie zmierzają do skupienia wszystkich aktywnych sił w walce o wyzwolenie społeczne i narodowe, jak również o wyzwolenie człowieka z wszelkich form barbarzyństwa, przemocy, ucisku, zdżeczenia, które imperializm narzuca ludzkości, tworząc tamy dla jej twórczego, pokojowego rozwoju. Wielki bojownik i przywódca międzynarodowego ruchu proletariackiego przeniknięty był do głębi z właściwą swą wyjątkową naturze siłą uczucia rewolucyjnym humanizmem, wielkim unikowaniem ogólnoludzkich idei wyzwolenia, którego najbardziej konsekwentnym wyrazem światopoglądowym jest rewolucyjny, proletariacki międzynarodizm. Nie była dlań obojętna nigdy walka wyzwolenia jakiegokolwiek kraju i zawsze, gdy walka taka wybuchła gdziekolwiek w świecie — gorące sympatie Towarzysza Stalina kierowały się niezwłocznie ku walczącym. Jeśli zaś wśród walczących wyróżniał niejednokrotnie i to na szczytnym miejscu Polaków, to dlatego, że cenił wysoko zdolności, poświęcenie, zapał bojowy i ofiarną rewolucyjną polską klasę robotniczą, znał wielu jej przywódców, zaś niektórzy z nich jak Feliks Dzierżyński czy Julian Marchlewski — byli jego bezpośrednimi pomocnikami i współbojownikami w okresie Wielkiej Rewolucji Październikowej.

W pracy Towarzysza Stalina „Historia WKP(b)” — tej wielkiej encyklopedii proletariackiej walki rewolucyjnej, kierowanej przez leninowsko-stalinowską awangardę bojową światowego proletariatu, podkreślone zostały szczególnie rewolucyjne walki polskiej robotników w 1905 roku w Warszawie i Łodzi. O zbrojnych walkach ulicznych robotników łódzkich mówi się w tej pracy: „Lenin uważał te walki za pierwsze zbrojne wystąpienie robotników w Rosji”.

Lenin i Stalin wysoko cenili polską rewolucyjną partię robotniczą SDKPiL, mimo że ostro krytykowali jej błędy, znane błędy luksemburgizmu. Cenili ją za to, że stała na stanowisku jak najściślej współdziałania i jak najbliższej więzi politycznej między walką rewolucyjną polskich i rosyjskich robotników, że bezlitośnie zwalczała nacjonalistyczną i oportunistyczną postawę PPS, że kierowała się zasadami międzynarodizmu, choć odbiegała od tych zasad w wielu podstawowych zagadnieniach leninowskiej strategii i taktyki rewolucyjnej.

Szczególnie bliskie i troskliwe było zainteresowanie Towarzysza Stalina polskim ruchem robotniczym w okresie międzywojennym, gdy na czele tego ruchu stała Komunistyczna Partia Polski. Towarzysz Stalin niejednokrotnie zajmował się sprawami polskimi z ramienia Międzynarodówki Komunistycznej. Okazał On olbrzymią pomoc KPP w jej bohaterskiej walce zarówno przez krytykę jej błędów, jak przez właściwą Towarzyszowi Stalinowi głęboką analizę sytuacji i wynikających z niej zadań dla partii, dla ruchu robotniczego. Stare błędy luksemburgizmu, jak też i oportunistyczne tradycje, które wnosili do KPP niektórzy dawni przywódcy PPS-lewicy, długo

ciążyły również na działalności kierowniczego trzonu KPP, były główną przeszkodą do zajęcia przez kierownictwo partyjne właściwego stanowiska zwłaszcza w okresach przełomowych, jak np. w momencie tzw. „przewrotu majowego”, dokonanego przez pilsudczyznę w 1926 roku. Towarzysz Stalin niezwykle ostro krytykował oportunistyczną chwiejność i sekciarstwo poszczególnych grup kierownictwa KPP, które często poddawały się wahaniom i wpływom wnoszonym przez tych czy innych pseudo-teoretyków, obciążonych balastem błędnych teorii, nawyków oportunistycznych, lewackich i drobno-mieszczanskich.

Jedną z głównych przyczyn, które sprowadzały wszystkie kierunki i teoryjki antyleninowskie na bezdroża, na wrogie pozycje, jest wypaczenie, skrzywienie stosunku między obiektywną a subiektywną stroną ruchu robotniczego, przerzucanie się od oportunistycznego kapitulanta do lewackiego awanturka.

Subiektywna strona ruchu — uczył Towarzysz Stalin — „z tego względu nas szczególnie interesuje, że w odróżnieniu od obiektywnej strony ruchu, podlega ona całkowitemu kierującemu działaniu strategii i taktyki. Jeśli strategia nie jest w mocy zmienić cokolwiek w przebiegu obiektywnych procesów ruchu, to tu, w dziedzinie subiektywnej, świadomej strony ruchu zakres zastosowania strategii, przeciwnie, jest szeroki i różnorodny, gdyż strategia może przyspieszyć lub opóźnić ruch, skierować go po najkrótszej drodze lub ścieżce, a na drogę bardziej ciężką i bolesną, zależnie od zalet czy braków samej strategii”.

Zdecydowana, bolszewicka, zawsze wyróżniająca się jasnością myśli i zasad krytyka Towarzysza Stalina była nieocenioną dla partii pomocą w przezwyciężaniu całego balastu fałszywych poglądów luksemburgistowskich i pozostałości oportunistów, odrywania teorii od praktyki rewolucyjnej, frakcyjnego zacietrzewienia i graniczącego już niekiedy ze zdradą negowania głębokiej, naukowej marksistowsko-leninowskiej analizy zjawisk społecznych i sytuacji międzynarodowej.

Aktyw partyjny KPP z największą uwagą i przejęciem odnosił się zawsze do krytycznych uwag i wskazań Towarzysza Stalina, przyjmował je jako niezawodny drogowskaz i busole w swej pracy i wysiłkach nad wzmocnieniem partii, nad jej bolszewizacją, to znaczy nad przekształceniem jej w partię leninowsko-stalinowskiego typu. Dzięki tym wysiłkom KPP rosła w siłę, zacieśniała swą więź z masami pracującymi w trudnych warunkach faszystowskiego terroru rządów sanacyjnych, kryzysów gospodarczych, bezrobocia, głodu i nędzy mas robotniczych i chłopskich. Dzięki pomocy i trosce Towarzysza Stalina — KPP mimo ciężkich warunków faszystowskiego terroru, rosła i uczyła się coraz lepiej i sprawniej walczyć niezawodnym orężem teorii i praktyki rewolucyjnej marksizmu — leninizmu, wzmocniała swój hart bojowy, stawała na czele polskich mas pracujących, jako jedyna partia oddana bezgranicznie sprawie wyzwolenia proletariatu, jako rzeczywista ostoja i przewodnik w walce wszystkich uciskanych: robotników, chłopów i narodowości uciśnionych przez faszizm polski.

W okresie, gdy faszizm sanacyjny związał się na śmierć i życie z Hitlerem, kierowany nienawścią do ZSRR i strachem przed wzburzającym w masach gniewem ludu pracującego — KPP ostrzegła naród przed przygotowaną zdradą, przed niebezpieczeństwem utraty niepodległości kraju, wzywała masy do walki o obalenie dyktatury faszystowskiej. Jednakże w najtrudniejszym i najbardziej odpowiedzialnym okresie działalności KPP okazało się, że kierownictwo partii jest poważnie zagrożone przez zamaskowane agenty wroga, który zdolał wtoczyć się i przeniknąć stopniowo do najważniejszych ogniw kierowniczych caratu KPP. (Podobnie, jak wiadomo, w późniejszym, powojennym okresie, wykryto w różnych krajach całe gniazda zamaskowanych prowokatorów i zdrajców z ich oberhersztami Tito i

Dżilasem w Jugosławii, Rajkiem na Węgrzech, Trajczko Kostowem w Bułgarii, Slanskim w Czechosłowacji, Spychalskim w Polsce). Zagrożenie od wewnątrz kierownictwa partyjnego wymagało, aby zdecydowanie i jak najszybciej przeciąć to niebezpieczeństwo — największe niebezpieczeństwo, jakie tylko może grozić partii i kierowanemu przez nią ruchowi robotniczemu. Międzynarodówka Komunistyczna przecięła to niebezpieczeństwo, rozwiązując KPP, co było słusznym i nieodzownym krokiem w tej sytuacji. Komunistycznej polscy w tym trudnym i brzemniennym w doniosłe wypadki okresie trwali na swych bojowych posterunkach i w organizacjach masowych wysunęli się na czoło walczących mas.

Jednakże zanim ukształtowany został nowy trzon kierownictwa partyjnego, zanim partia została odbudowana, zbrojne hordy hitlerowskie napadły na Polskę. Aktywny partyjny, wychowany i zahartowany w długoletniej walce, przeniknięty wielką siłą idei i nauki stalinowskiej — potrafił i w tej ciężkiej sytuacji stanąć na wysokości zadania. Więźniowie komunistów rozbili kraty więzień, którymi faszizm chciał oddzielić ich od narodu i stanęli bohaterami do walki z najeźdźcą. W obronie niepodległości narodu oddali swą krew i życie wielu najdlańszych towarzyszy, wiernych bezgranicznie narodowi patriotów, oddanych wielkim ideałom komunizmu bojowników. Pod murami stolicy, w obronie jej przed najeźdźcą, a potem w walkach partyzanckich w całym kraju padły tysiące dawnych aktywistów KPP. Na wieki pozostaną w pamięci narodu imiona Mariana Buczka, Marceliego Nowotki, Pawła Findera, Małgorzaty Fornalskiej i wielu, wielu spośród najlepszych uczniów i żołnierzy niezłomnej i nigdy niezwyčajonej armii Stalina. Z Jego imieniem na ustach, z niezłomną wiarą w Jego zwycięstwo, umierali za swój kraj i naród, za nieśmiertelną i niepokonaną sprawę komunizmu — sprawę nierozłączną z prawdą — swą wolnością każdego narodu, z wyzwoleniem całej ludzkości.

Jest rzeczą nieodzowną po zgonie Towarzysza Stalina uświadomić całemu narodowi polskiemu rolę Stalina i najdonioślejsze dla naszej historii narodowej Jego wielkopomne zasługi dla sprawy niepodległości Polski. Jest to konieczne tym bardziej, że do ludzi naiwnych — nie orientujących się w polityce imperializmu, ani w bezmiarze upodlenia wrogów ludu, którzy zdradzili swój naród, wydali go na pastwę Hitlera, a dziś nie cofają się przed najbardziej plugawym fałszem i oszczerstwem, aby siał nieufność do komunistów, wysługiwać się podlegaczom wojennym, przysięgającym nową napaszać następców Hitlera na nasz kraj — do ludzi łatwowiernych i chwiejnych dociera wciąż jeszcze zatruty oszustwem jad propagandy wrogów Polski. Wiemy, jak bezczarna, jak wyznaczona, jak bezgranicznie podła i bezwstydna jest ta wroga propaganda szmatławców imperialistycznych, szekacek radiowych i różnorodnej zgrai agentów imperialistycznych, którzy żerują na nieświadomości ludzkiej, na braku wiedzy i znajomości faktów, zwłaszcza w kregu tych ludzi, wśród których burżuazja przez dziesiątki lat kulturowała ciemnotę, przesady, strach, oszukiwanie ich bezlitośnie i równocześnie wyszukując. Nieustanna, niezmordowana praca nad podnoszeniem poziomu świadomości społecznej mas — to najważniejszy i święty obowiązek nie tylko członka Partii, ale każdego uczciwego człowieka. W tym podnoszeniu świadomości mas najbardziej skuteczną pomocą może i powinno być doświadczenie nagromadzone przez masy pracujące oraz historia własnego narodu, zwłaszcza zaś historia najnowsza, której fakty ludzie jeszcze dobrze pamiętają i mogą łatwiej porównać z rzeczywistością dnia dzisiejszego.

W ciągu półtora stulecia sprawa niepodległości ojczystego kraju stanowiła najważniejszą troskę naszego narodu. Kapitałści, obszarnczy, wszystkie burżuazyjne i drobno-mieszczanskie stronnictwa i grupy najniebezpieczniej wyzyskiwały tę głęboką troskę ludu

pracującego dla własnych egoistycznych interesów klasowych, dla pogłębienia wyzysku mas ludowych. Żadna z rzekomo „narodowych”, czy „niepodległościowych” burżuazyjnych partii politycznych operujących najzwyczajniej frazesami nacjonalistycznymi, nie stawiała i nie mogła postawić szczerze, rzetelnie i konsekwentnie sprawy walki o niepodległość narodową, ponieważ na każdej z tych partii ciążyła w sposób decydujący obawa, aby w walce o niepodległość narodu nie utracić przywilejów klasowych tej grupy, której interesom partia ta rzeczywiście służyła. Dotyczy to w niemiernym stopniu i takich partii, jak PPS, która szermowała bez ustanku hasłem niepodległości, ale głównie jej zadanie sprowadzało się faktycznie do rozszczępienia ruchu robotniczego w tym celu, aby obronić burżuazję przed groźbą utraty przez nią wpływu na klasę robotniczą. Nacjonalizm służył partiom burżuazyjnym wyłącznie do jednego celu — do zaostrowania w nich i niechęci wśród nas pracujących różnych narodowości, do budowania przegród między narodami uciskanymi przez kapitalistów, aby tym skuteczniej osłabić solidarność wszystkich proletariuszy w ich walce przeciw burżuazji.

W okresie, gdy dzięki zwycięstwu Wielkiej Rewolucji Październikowej rozleciały się w gruzy monarchie zaborcze: Rosja, Austria, Prusy — partie burżuazyjne w Polsce, łącznie z PPS, czyniły wszystko, co tylko mogły, aby odgrodzić klasę robotniczą w Polsce od zwycięskiej klasy robotniczej w ZSRR, aby szkłować i siał nieufność do pierwszego na świecie państwa robotników i chłopów, aby podjudzać masy do udziału w interwencji imperialistycznej przeciwko osaczonemu ze wszystkich stron krajowi rewolucji proletariackiej, aby wspólnymi siłami wszystkich wyzyskiwaczy i rozbitek carskiego samowładztwa zdusić tę rewolucję — wbrew najżywniejszym interesom własnego narodu.

Pochód Pilsudskiego na Kijów odbywał się przy akompaniamencie dzikiego wrzasku, zwłaszcza ze strony wodziarzy z PPS, o rzekomym zagrożeniu niepodległości Polski nie przez kontrorewolucję carskich generałów, wspieranych przez imperialistów całego świata, ale właśnie przez osaczony ze wszystkich stron i bohaterstwo broniący swej wolności proletariatu rosyjski.

Jest to fakt oczywisty i bezsporny. Przypomnijmy więc w świetle tego znanego faktu postawę Partii Lenina i Stalina wobec sprawy niepodległości Polski.

Jakie zasady naczelne, programowe, ideologiczne określały stanowisko Lenina i Stalina, a zatem i ruchu, którym oni kierowali, w sprawie wolności narodowej? Lenin i Stalin uznawali kwestię narodową za nader istotną część ogólnego zagadnienia rewolucji proletariackiej. Po zwycięstwie Rewolucji Październikowej Towarzysz Stalin wskazywał partiom komunistycznym w krajach kapitalistycznych, że „droga zwycięstwa rewolucji na zachodzie prowadzi poprzez rewolucyjny sojusz z ruchem wyzwolenie kolonii i krajów zależnych przeciw imperializmowi”.

Do programu i statutu partii już na drugim zjeździe SDPRR (w 1903 r.) włączona została jako jedna z podstawowych zasad: prawo każdego narodu do samookreślenia swego bytu politycznego, a więc: prawo każdego narodu do całkowitej niepodległości państwowej lub też do związku z innymi narodami według własnego uznania i woli. Ta prosta, ale jakże wielka i wzniosła, w swej treści zasada wynikała z podstawowych dążeń proletariatu, z jego zasadniczej misji historycznej: całkowitego wyzwolenia człowieka z wszelkich form przemocy i wyzysku. Tylko proletariatu, tylko klasa robotnicza, tylko jej ideologia, sformułowała przez największych przewodników ludzkości — mogła włączyć do swego programu walki o nowy ustrój sprawiedliwej społecznej zasadę tak prostą i dającą jasne rozwiązanie problemu narodowego. Marks i Engels pierwsi sformułowali tęzę: nie może być wolny naród, który uciska inne narody.

(Ciąg dalszy na str. 34)

Referat Przewodniczącego KC PZPR tow. Bolesława Bieruta wygłoszony na VIII Plenarnym Posiedzeniu KC PZPR w dniu 28 bm.

munistów, to niezawodni spadkobiercy dzieła Lenina i Stalina. Z Stalin wskazywał, że bierzmy wzór walki, meściwa, ofiarności, przezorności, rozważa, wraz z nimi kroczmy naprzód pod sztandarem walki o szczęśliwą i promienną przyszłość całej ludzkości, pod sztandarem wielkich idei i nauk Stalina.

Towarzysz Stalin mówił o Partii nad trumną Lenina:

„Nie ma nic chlubniejszego ponad miano członka Partii, której założycielem i kierownikiem jest Towarzysz Lenin. Nie każdemu jest dane być członkiem takiej Partii, nie każdemu jest dane znieść trudności i burze związane z przynależnością do takiej Partii.

Synowie klasy robotniczej, synowie nędzy i walki, synowie niesłychanych cierpień i bohaterkich wysiłków — oto kto przede wszystkim powinien być członkiem takiej Partii...”

Towarzysz Stalin wyzywał, aby „wysoko dźwignąć wielkie miano członka Partii i strzec jego czystości...”

Te słowa Towarzysza Stalina wypowiedziane bez mała trzydzieści lat temu, ale dziś niemniej żywe i promienne — weźmy, towarzysze, za wytyczną swej pracy nad dalszym kształtowaniem naszej Partii, jako partii leninowsko-stalinowskiego typu, nad wzmocnieniem jej siły i spójności, jako Partii najlepszych synów polskiej klasy robotniczej, Partii najofiarniejszych bojowników w służbie narodu, Partii godnej wielkiego miana spadkobierców idei i nauk Lenina i Stalina.

Czego potrzeba, aby Partia nasza stała się taką partią, jakiej wzór wykuli, wypistowali w ciągu całego swego życia Lenin i Stalin? Potrzeba do tego jeszcze dużo, bardzo dużo wysiłków. Potrzeba do tego przede wszystkim, aby Partia oczyszczała się od ludzi chwiejnych, ideologicznie obcych, aby nie wpuszczała do swych szeregów filistrów, karierowiczów, ludzi przypadkowych, nieokreślonych, zarażonych narowami drobniomieszczaniskimi, mieszcuchów politycznych, aby prowadziła nieprzejednaną walkę z elementami oportunistycznymi, antypartyjnymi zarówno we własnych szeregach, jak i w szeregach klasy robotniczej. Trzeba, abyśmy jak najuczajniej strzegli czystości szeregów partyjnych.

Towarzysz Stalin wskazywał, aby strzec jak oka w głowie jednolitości Partii:

„W zacietych walkach Partia nasza wykula jedność i zwartość swych szeregów. Dzięki jednolitości i zwartości osiągnęła zwycięstwo nad wrogami klasy robotniczej”.

Partia, która wzięła na siebie największe zadanie rewolucyjne, jakie znają dzieje ludzkie — zadanie zbudowania nowego społeczeństwa, wolnego od wyzysku i tyranów, nie mogłaby wy pełnić tego zadania nie opierając się na jednolitej, wykutej z jednej bryły, zwartej, przepojonej jedną wolą organizacji, na organizacji-innolitej, zdolnej do odparcia każdego jawnego czy skrytego ataku wrogów klasowych.

„...Nam w naszych warunkach, warunkach otoczenia kapitalistycznego, potrzeba jest nawet nie tylko jednolitości, nie tylko zwartości, ale prawdziwej stalowej partii, zdolnej wytrzymać nacisk wrogów proletariatu, zdolnej poprowadzić robotników do decydującej walki” — uczył Towarzysz Stalin.

Bez jednolitej organizacji, bez jasnego programu i nieugiętej taktyki, bez żelaznej dyscypliny partia proletariatu nie byłaby w stanie złamać zaciekłego oporu wyzyskiwaczy i przebudować społeczeństwa klasowego w społeczeństwo socjalistyczne. Chodzi nie o „ślepa”, lecz o świadomą dyscyplinę, o ścisłe przestrzeganie uchwał Partii i chwili, gdy zostały powzięte po wyczerpaniu dyskusji. „Tylko świadoma dyscyplina może być rządownicą żelazną dyscypliną”.

Ala jednolitość woli i żelazna dyscyplina nie wyklucza wymiany poglądów, krytyki błędów w pracy Partii. W Partii naszej zbyt siaba jest jeszcze krytyka naszych braków i niedomagań, niedostateczna jest jeszcze troska o czystość ideologiczną, zbyt mało jest twórczych dyskusji ideologicznych, które sprzyjają niewątpliwie aktywności życia i pracy partyjnej. Tu i ówdzie dają się nawet zauważyć lekceważące stosunki części aktywu do teorii, nieocenianie jej znaczenia dla ruchu, chociaż ogólne tętno pracy idea-

logicznej się wzmacnia. Towarzysz Stalin wskazywał, że „...Teoria może się stać olbrzymią siłą ruchu robotniczego jeżeli kształtuje się w nierozdzielalnym związku z rewolucyjną praktyką, gdyż ona i tylko ona może doprowadzić do zrozumienia nie tylko tego, jak i w jakim kierunku odbywa się ruch klas w teraźniejszości, lecz również tego, jak i w jakim kierunku musi się on odbywać w najbliższej przyszłości...”.

Nie można orientować się prawidłowo również w codziennych zadaniach i potrzebach gospodarczych, nie można kierować prawidłowo skomplikowanymi zagadnieniami produkcji, obrotu towarowego, problemami spójności gospodarczej między wsią i miastem, sprawami planowania, budżetu itp., bez niezbędnego poziomu wiedzy ekonomicznej. Nie można prawidłowo współuczestniczyć w budownictwie socjalistycznym bez opanowania teorii marksizmu-leninizmu. „...Praktyka staje się ślepa, jeżeli nie oświeca sobie drogi rewolucyjną teorią” — mówił Towarzysz Stalin. A zatem niezbędnym warunkiem wzrostu siły Partii jest bardziej jeszcze energiczne, bardziej głębokie przyswajanie sobie nauk Towarzysza Stalina, aktywniejszy wysiłek partyjnych praktyków, kadr partyjnych i każdego poszczególnego członka Partii nad opanowaniem nauką marksizmu-leninizmu. Trzeba w tym celu zreorganizować metody naszej pracy, związać ściślej kierownictwo pracą propagandową z zadaniami szkolenia ideologicznego. Aktyw partyjny i produkujący robotnicy pragną poznać bliżej życie i pracę Towarzysza Stalina, powstają z własnej inicjatywy aktywistów i bezpartyjnych robotników, z inicjatywy naszej młodzieży kółka dla studiowania życiorysu Towarzysza Stalina, ważniejszych Jego dzieł. Powinniśmy pomóc jak najszerszemu, podtrzymać i rozszerzać tę inicjatywę.

„Partia nie mogłaby tak szybko wyrosnąć i okrzepnąć — mówił Towarzysz Stalin w 1920 roku — gdyby treść polityczna jej pracy... gdyby jej hasła nie porwały mas robotniczych i nie pchały naprzód ruchu rewolucyjnego”.

Aby Partia nasza mogła rosnąć i krzepnąć musimy nieustannie podnosić poziom i treść naszej pracy politycznej wśród mas. Nie można tego osiągnąć bez nieustannego podnoszenia swej wiedzy, swych kwalifikacji politycznych, bez ulepszenia szkolenia ideologicznego kadr partyjnych, bez pogłębiania swych studiów teoretycznych. Aby hasła Partii porwały masy i wzmacniały ich aktywność społeczną, trzeba, aby członkowie Partii pogłębiali i zacieśniaли więź z masami pracującymi, aby starannie analizowali praktyczne doświadczenia ich pracy, warunki ich życia, aby przysłuchiwali się ich uwagom i wypowiedziom, aby nie tłumili ich krytyki; na odwrót, aby pobudzali je do krytycznej oceny pracy poszczególnych organów partyjnych i państwowych, aby ucząc masy, uczyli się również od mas i wierzyli w ich siły twórcze.

Zacieśnianie więzi z masami — to najważniejsza rekwizycja nieustannego wzrostu siły Partii.

Towarzysz Stalin ostrzegali: „Można uznać jako zasadę, że dopóki bolszewicy utrzymują związek z szerokimi masami ludowymi, dopóty będą nie zwyciężeni. I odwrotnie, wystarczy, by bolszewicy oderwali się od mas, i utracili związek z nimi, wystarczy, by pokryli się rdzą biurokratyzmu, a stracą wszelką siłę i staną się zerem”.

Aby działać zgodnie z tą zasadą, członkowie Partii muszą ulepszać nieustannie metody swej codziennej współpracy z bezpartyjnymi, z aktywnymi organizacjami masowych Frontu Narodowego, związków zawodowych, organizacji młodzieżowych i kobiecych, spółdzielni produkcyjnych i zaopatrzeniowo-zbytowych itd.

Partia nasza i polski ruch robotniczy mają za sobą długi i bohaterki okres pracy podziemnej. W ciągu długich lat walki z samowładztwem, od czasów „Wielkiego Proletariatu”, walki z faszyzmem w okresie międzywojennym, walki z najeźdźcą hitlerowskim w najcięższym okresie okupacji — Partia umiała docierać do mas, wiązać się z klasą robotniczą, z rewolucyjnym chłop-

(Ciąg dalszy ze str. 3)

stwem, z przodującymi ludźmi inteligencji pracującymi. Partia nasza umiała w najtrudniejszych okresach dziejów narodu mobilizować i prowadzić mężnie do walki szeregi bojowe klasy robotniczej i chłopstwa pracującego, krocząc na ich czele, własnymi pierściami aktywu partyjnego odparając ciosy i ataki rozwścieczonych wrogów ludu. Właśnie w nierozdzielalnej więzi z rewolucyjnymi oddziałami klasy robotniczej, w niezliczonych walkach strajkowych przeciwko kapitalizmowi, w buntach i powstaniach chłopskich przeciwko obszarnikom, w oddziałach partyzanckich przeciwko okupantom hitlerowskim, a następnie po zdobyciu władzy w walkach z reakcją i kontrewolucją antyludową, w walkach z bandami i zdrajcami agenturami mikołajczyków i dobożyskich, wuerońców, endeków, winowców itp. — rósł autorytet i hart, rosla sława bojowa i uznanie dla Partii wśród mas pracujących.

Dziś, gdy władza jest już na zawsze w rękach ludu, gdy wrog klasowy został zdruzgotany i kryje się w norach, z których usiłuje podgrzyzać skrycie naszą wielką budowę, podstępna dywersja, lajdackim szkodnictwem, starając się uszczuplić wielkopomny wysiłek naszego narodu — zmienia się do gruntu zadania i metody naszej pracy partyjnej. Klasa robotnicza i wraz z nią nasza Partia stały się przodującą siłą narodu, budującą nowe życie, zmieniającą go w naród wielki, wolny, twórczy, zjednoczony i niepokonany. Dziś najważniejszym zadaniem naszej Partii jest spójnie nierozdzielalną więzią wielomilionową mas pracujących naszego narodu z wielką wyzwoleną ideą i misją historyczną proletariatu, której przodownikami, wyrazicielami, chorążymi byli najwięksi geniusze ludzkości, uznani przez całą postępową ludzkość — bojownicy jej promiennej jutra — Lenin i Stalin. Dziś najważniejszym zadaniem naszej Partii jest zespalać się nierozdzielalną więzią z narodem w walce o urzeczywistnienie dzieła, nauk i idei stalinowskich w Polsce Ludowej. Urzeczywistniać te idee możemy tylko przez wzmocnienie naszego wysiłku ogólnonarodowego w walce o uprzedmiotowienie Polski, o spotęgowanie wzrostu jej sił wytwórczych, o dalszą przebudowę gospodarczą naszego kraju, o podniesienie jej gospodarki na najwyższy poziom nowoczesnej techniki, o socjalistyczną przebudowę wsi — właśnie w tym celu, aby w jak największej mierze zaspokajać materialne i kulturalne potrzeby społeczeństwa, zabezpieczyć nieprzerwany wzrost dobrobytu i kultury narodu. Jest to najistotniejsza treść i sens naszego ogólnonarodowego hasła walki o pokój i Plan 6-letni.

Podstawowym zadaniem Partii w chwili obecnej jest wzmacnianie i rozszerzanie Frontu Narodowy — wielomilionowy, potężny, twórczy, nierozdzielalny i niepokonany front patriotów, wiążących swój osobisty los, rozwój i przyszłość z rozwojem i przyszłością narodu, ofiarnych i ze wszystkich sił pragnących pracować nad pomnażaniem sił i bogactw naszej ojczyzny.

Partia nasza — jako wypróbowana w walce awangarda proletariacka, czerpie swe siły wewnętrzne z jak najściślejszej więzi z masami pracującymi — z narodem. Pogłębiać i wzmacniać swe siły może ona tylko przez najostrzejszą walkę codzienną i wytrwałą z tymi wszystkimi brakami i usterkami w pracy, które osłabiają jej więź z narodem, a więc przez nieustanną walkę z biurokratyzmem, biernością, dygnitarstwem, filistrstwem, bezdušnością, kumoterstwem, pijanstwem — ze spuścizną nawyków burżuazyjnych i drobniomieszczaniskich. Kto nie ma siły i wytrwałości, by wyzbyć się tych narowów nie zastępuje na to, aby być w szeregach awangardy, w szeregach najościwiejszych bojowników proletariatu i niezłomnych, bezgranicznie oddanych służbie narodowi patriotów. Slabi i bierni, chwiejni i nijacy ludzie są przeszkodą w marszu bojowym, w awangardzie chorążych idei stalinowskich. Na ich miejsce przyjdą do Partii przodujący, ofiarni, ludzie prości, ale szczerze pragnący zwycięstwa w całym świecie idei pokoju, demokracji i socjalizmu: robotnicy z fabryk, kopalń i warsztatów, chłopci budujący nowe życie i kulturę wsi polskiej, inżynierowie i

nowatorzy, przodownicy nowej techniki, nauczyciele, pisarze, przedstawiciele inteligencji twórczej, pragnący służyć ludowi pracującemu i dźwigać wzyw jego wiedzy, jego kulturę, jego zdrowie i piękną przyszłość jego dzieci. Wśród tych przodujących, ofiarnych i prostych ludzi Partia ma olbrzymie rezerwy dla swego wzrostu, z nich formujemy nowe zastępy członków i aktywistów partyjnych.

Wielkie osiągnięcia naszego budownictwa i głębokie procesy rewolucji kulturalnej w mieście i na wsi przynoszą coraz większy rozmach pracy twórczej, wyzwalać ogrom uzdolnień i talentów tkwiących w milionowych masach młodzieży, kobiet i mężczyzn, całego naszego narodu, na ród, który chce być i który bez wątpliwości będzie jedną z przodujących sił ludzkości walczącej o wyzwolenie, o pokój i postęp. W tych wielkich przeobrażeniach ludu pracującego, w rosnącej aktywności społecznej przodujących robotników, chłopów, inteligencji, młodzieży i kobiet mieszczą się niewyczerpane rezerwy wzrostu Partii, przyprawy do niej dziesiątków tysięcy ofiarnych, gorących i szczerze oddanych ideom i dziełu Stalina nowych aktywistów partyjnych.

Dla Partii naszej najwyższą ideą przewodnią w obecnym okresie naszego budownictwa socjalistycznego winny być płomienie słowa Stalina, zwrócone do budowniczych socjalistycznego przemysłu w roku 1931:

„Dokonujemy dzieła, które w razie powodzenia poruszy z posad cały świat i wyzwoli całą klasę robotniczą. A co jest potrzebne, by osiągnąć to powodzenie? Likwidacja naszego zacofania, rozwinięcie wysiłku, bolszewickiego tempa budownictwa. Musimy posunąć się naprzód tak, aby klasa robotnicza całego świata, patrząc na nas, mogła powiedzieć: oto moi czelowi oddział, oto moja brygada szturmowa, oto moja władza robotnicza, oto moja ojczyzna... „Czy powinniśmy złożyć nadzieję na robotniczą klasę całego świata, czy powinniśmy wypełnić nasze zobowiązania wobec niej? Tak jest, powinniśmy, jeśli nie chcemy okryć się na zawsze haubą”.

Polskie masy pracujące dokonują dziś swym ofiarnym wysiłkiem podobnego w swej istocie dzieła — budują socjalizm. Winniśmy pójść do mas z tym samym płomiennym wezwaniem stalinowskim i niewątpliwie znajdziemy w narodzie naszym zrozumienie i poparcie. Ale znajdziemy to poparcie tym łatwiej, im szybciej Partia nasza zdoła wzmocnić swe własne szeregi, im głębiej cały nasz aktyw partyjny zacieśni codzienną więź z masami bezpartyjnymi, im bliżej, aktywniej, rozumiejac wyjaśniać będzie bezpartyjnym aktywistom i przodownikom, a poprzez nich całemu ludowi pracującemu sens naszej polityki, cele i zasady polityki naszej Partii i rządu ludowego.

Musimy wzmocnić i podnieść na wyższy poziom naszą pracę polityczną wśród mas, naszą pracę propagandową i agitacyjną. Musimy usprawnić nasze kierownictwo, naszą pomoc i opiekę nad kadrami gospodarczymi, państwowymi, kulturalnymi, nad przodownikami pracy, nad ucząciami się i pracującą młodzieżą.

Musimy skierować na właściwe tory wysiłek twórczy mas pracujących, organizować, rozwijać, podnosić wciąż wyżej współzawodnictwo socjalistyczne, jako wielką sprawę, przy pomocy której masy wyrażają swe uczucia, swój stosunek do budowy nowego życia. Towarzysz Stalin uczył:

„Współzawodnictwo jest komunistyczną metodą budownictwa socjalizmu. Socjalizm, na gruncie najwyższej aktywności milionowych mas pracujących... Współzawodnictwo jest tą dźwignią, za pomocą której klasa robotnicza dokonuje przewrotu w całym gospodarstwie i kulturalnym życiu kraju na bazie socjalizmu...”

Współzawodnictwo socjalistyczne nie można traktować jako sprawy kancelaryjnej. Współzawodnictwo socjalistyczne jest wyrazem rzetelnej, rewolucyjnej samokrytyki mas, operującej się o twórczą inicjatywę milionów ludzi pracy. Każdy, kto krepuje świadomość czy nieświadomie tę samo-

krytykę i twórczą inicjatywę mas, winien być odrzucony przez z drogi, jako hamulec w naszej wielkiej sprawie...”

Towarzysz Stalin zlecał Partii nieublaganą walkę z niebezpieczeństwem biurokratyzmu, który paraliżuje energię mas, „utrzymuje je w bezzachu kolosalne rezerwy, ukryte w łonie naszego ustroju, w łonie klasy robotniczej i chłopstwa, nie pozwala wykorzystać tych rezerw w walce z naszymi wrogami klasowymi...”

Walczmy przeto z biurokratyzmem, który nakłada pięta na inicjatywę mas, na ich entuzjazm pracy. Czynimy wszystko, ażeby rozwijać nasze budownictwo gospodarcze, wzmacniając wydajność pracy, mobilizując masy do wykonywania zadań produkcyjnych, pobudzając współzawodnictwo socjalistyczne, nadając jak najszybszy rozmach twórczej energii ludu pracującego. Aby wykonać dobrze te zadania winniśmy przede wszystkim podnieść nieustannie poziom naszych kadr partyjnych, wzmacniać nieustannie aktywność każdego członka Partii, troszczyć się o niego, energicznie, wszechstronnie, nie tylko o wzrost ludu, ale o wzrost ich wiedzy, ich zainteresowań teoretycznych, o wzrost ich uzdolnień organizacyjnych. Nie można tego osiągnąć bez pogłębienia życia wewnątrz-partyjnego, aktywności politycznej kadr, bez nieustannego pogłębiania i rozwijania zasad demokracji wewnątrz-partyjnej, bez nieustannego rozwijania krytyki i samokrytyki wewnątrz-partyjnej. Jest to niezwykle ważne zadanie wszystkich organów i instancji partyjnych, ale szczególnie ważne jest to dla instancji terenowych — miejskich, powiatowych, gminnych, dla zakładowych i wiejskich organizacji partyjnych. Na tych właśnie szczeblach naszych organizacji partyjnych działalność instancji i kadr partyjnych wymaga gruntownego przeglądu i stałej pomocy ze strony instancji wojewódzkich i centralnych. Należy bardziej energicznie i radykalnie walczyć z nastrojami zgniełego liberalizmu w instancjach terenowych wobec słabostek i mieszczańskich naliwów, wobec kumoterkich sił i przejawów rozkładu wśród niektórych, rzadko kontrolowanych członków, a nawet grup partyjnych. Bez najostrzejszej i nieublaganej walki z tymi objawami nie zdołamy osiągnąć niezbędnych wyników w pracy nad podniesieniem poziomu i wzmocnieniem naszych organizacji partyjnych. Bez najostrzejszej i nieublaganej walki z tłumieniem przez wyradzających się filistrów i dygnitarzy krytyki i samokrytyki — głównego oręża Partii w dziedzinie wychowania kadr i podnoszenia poziomu ich pracy — nie posuniemy się ani o krok naprzód. Musimy więc uitojować organizację partyjną i przede wszystkim wzmocnić kontrolę wykonania uchwał i dyktów kierownictwa.

Towarzysz Stalin uczył, że należy nieustannie walczyć zarówno z nastrojami samochwalstwa, zarozumiałości, upajania się sukcesami, usypiania czujności, jak z panikarstwem i z lękiem przed trudnościami. Samochwalstwo, zarozumiałość, nastroje beztrojski rozbrajają Partię i demobilizują jej szeregi.

„Nie należy uspakajać Partii — mówił Towarzysz Stalin — lecz trzeba rozwijać w niej czynność, nie należy jej usypiać, lecz trzeba utrzymywać ją w stanie pogotowia bojowego, nie należy jej rozbrajać, lecz trzeba ją uzbrajać, nie demobilizować, lecz utrzymywać ją w stanie mobilizacji w celu urzeczywistnienia drugiej pięciolatk”.

Mamy wiele przykładów z codziennego życia, ile szkody przynosi nam nastroje demobilizacji w dziedzinie zadań gospodarczych, w wykonywaniu planów produkcyjnych, ile zła wyrządza beztrojskie samouspokojenie i zwlekanie z wykonaniem zadań na koniec miesiąca, czy okresu planowego. Niemniejsze zło wyrządza takie nastroje również w pracy politycznej. Pamiętajmy przeto o powyższych ostrzeżeniach Towarzysza Stalina.

Takie są, w krótkich słowach, nasze zadania w dziedzinie usprawnienia i wzmocnienia pracy partyjnej i więzi Partii z masami pracującymi — zgodnie ze wskazaniami i nauką Towarzysza Stalina.

Utalentowany uczeń Lenina i wierny współbojownik Stalina — towarzysz Malenkov mówił nad trumną naszego wielkiego Nauczyciela i Wodza:

„Nasz święty obowiązek polega na tym, by chronić i wzmacniać największą zdobycz narodów — obóz pokoju, demokracji i socjalizmu, zacieśniać więzy przyjaźni i solidarności między narodami krajów obozu demokratycznego”.

Twórcą, Budowniczym, Chorażym obozu pokoju, demokracji i socjalizmu — tej największej zdobyczy narodów w nowym okresie, zapoczątkowanym przez historię — światowe zwycięstwo narodów radzieckich w drugiej wojnie światowej, był Towarzysz Stalin. Nieustannie pogłębiał i wzmacniał przyjaźń, spójność, solidarność między narodami krajów obozu pokoju, demokracji i socjalizmu — to znaczy kontynuował dzieło Józefa Stalina, największą zdobycz epoki stalinowskiej, to znaczy wypełniał godnie Jego testament. Na naszej Partii leży szczególny obowiązek uświadamiania masom pracującym i całemu narodowi polskiemu wielkiej doniosłości historycznej tego zadania dla całej przyszłości naszego kraju.

Najpotężniejszą siłą obozu pokoju, demokracji i socjalizmu jest wielki Związek Radziecki — pierwsze na świecie państwo zwycięskiego proletariatu budowane, tworzone, kierowane w ciągu 35 lat przez Lenina i Stalina. Państwo to wywalczono, chronione, umiłowano przez 200 milionów ludzi radzieckich — jest ich największą dumą i zdobyczą. Ale jest ono także dumą i zdobyczą klasy robotniczej całego świata, jest niewzruszoną ostoją wolności, światłem rozpraszającym mroki starego życia, ogniskiem nadziei wszystkich cierpiących niedolę ludzi, żywym źródłem niewyczerpanych sił twórczych, promiennym symbolem nowej epoki dzieł ludzkich — epoki socjalistycznej — stalinowskiej. Wielki Związek Radziecki — to najsilniejsza, nie zawodna, niezłomna, niepokonana stalinowska twierdza światowego obozu pokoju, demokracji i socjalizmu. Wokół Związku Radzieckiego skupiają się dziś i skupią się będą coraz mocniej uczucia ludu pracującego wszystkich krajów, wszystko, co jest w ludzkości dzisiejszej produkujące i postępowe, skupia się młodość odradzającego się świata i niezwalczona wola zwycięstwa wpołona w serca ludzkie przez Stalina.

Wokół Związku Radzieckiego skupiają się wyzwolone z niewoli kapitalizmu i wolne dziś kraje demokracji ludowej, skupia się największy liczebnie na całym świecie wyzwolony naród chiński, skupiają się walczące o swą wolność narody Azji i użarmione jeszcze przez imperializm narody kolonii i krajów zależnych, skupiają się masy pracujące ze wszystkich krajów kapitalistycznych, mobilizowane i prowadzone do walki przez partie komunistyczne mimo terroru i prześladowań. Ten wielki i z każdym dniem potężniejszy obóz pokoju, demokracji i socjalizmu, któremu przewodzi Związek Radziecki — to nowa siła dziejowa, jakiej ludzkość nigdy przedtem nie miała w takiej sile i mocy. Naczelnym dziś zadaniem tego światowego obozu jest utrwalenie pokoju między narodami.

Gdy dzięki zwycięstwu Armii Radzieckiej ludzkość uwolniła się od ponurej zmyry faszyzmu, zarysowało się niebawem nowe niebezpieczeństwo agresji, nowe niebezpieczeństwo krwawej wojny ze strony krwiożerczego i zachłannego imperializmu amerykańskiego. Wówczas utrwalenie pokoju stało się głównym stalinowskim zawołaniem i międzynarodowym programem walki. Towarzysz Stalin był zawsze najbardziej konsekwentnym i niezłomnym bojownikiem o pokój — o trwały pokój między narodami.

(Dokończenie na str. 5).

Referat Przewodniczącego KC PZPR tow. Bolesława Bieruta wygłoszony na VIII Plenarnym Posiedzeniu KC PZPR w dniu 28 bm.

(Dokończenie ze str. 4)

W wielonarodowym państwie robotników i chłopów, w państwie, którego twórcami byli Lenin i Stalin, w potężnym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich — pokój został utrwalony na wieki wraz z ostateczną likwidacją wyzysku człowieka przez człowieka. W wielkiej braterskiej rodzinie narodów radzieckich zatriumfowały na zawsze przyjaźń, pomoc wzajemna, równość, i ofiarne, pełne radości i najgorętszego zapału, współpraca wszystkich narodów — wielkich i małych — nad pomnażaniem wspólnego dobra gospodarczego i kulturalnego. Twórczy wysiłek każdego człowieka jest w tej wielkiej rodzinie bratnich narodów nieocenionym wkładem w ogólną skarbnicę wielkich osiągnięć historycznych każdego narodu, a zarazem i całej postępowej ludzkości — twórczym wkładem w światłą przyszłość świata.

Józef Stalin całe swe bohaterstwo, świetlane i ofiarne życie poświęcił realizacji rewolucyjnych ideałów socjalistycznych, to znaczy walce o wyzwolenie z niewoli kapitalistycznej proletariatu wszystkich krajów, a co z tego wynika — o realizację idei braterstwa międzynarodowego w skali światowej, wraz z likwidacją systemu tyranii imperialistycznej.

W samym ustroju kapitalistycznym tkwi zasada rywalizacji o tereny wyzysku, zasada grabieży tych terenów metodą siły zbrojnej, zasada podporządkowania przemocą słabszych przez silniejszych, zasada wojny. Na odwrót — obóz socjalizmu, będąc wrogiem wyzysku i tyranii, nie chce wojny między narodami, jest obozem pokoju. Od pierwszych chwil powstania państwa radzieckiego hasło pokoju było naczelnym zadaniem jego polityki.

„Masy ludowe wiedzą — stwierdzał Towarzysz Stalin — że władza radziecka pierwszą rozpoczęła atak przeciwko wojnie imperialistycznej i, rozpoczynając atak, podjęła wojnę. Masy ludowe wiedzą, że Związek Radziecki jest jedynym krajem walczącym przeciwko nowej wojnie. Sympatyzują one z władzą radziecką dlatego, że jest ona chorążym pokoju między narodami i niezawodną tarczą przeciwko wojnie”.

Z chwilą powstania Związku Radzieckiego imperialiści natychmiast wystąpili zbrojnie, aby wspólnymi siłami interwencji i kontrewolucji zniszczyć państwo robotniczo — chłopskie, a gdy się to nie udało, poruszali niebo i ziemię, puszczali w ruch nieprzerwanie wszystkie środki wojny — trutę propagandy, ażeby okłamać ludzką świadomość i oskarżać Związek Radziecki o zamiary napastnicze. Imperialiści szerzą ten fałsz aż do dnia dzisiejszego i szerzą go coraz natarczywiej. Ani razu w ciągu 35 lat swego istnienia państwo robotników i chłopów nie użyło swej broni dla napaści na kogośkolwiek, chociaż wielokrotnie w ciągu tego czasu musiało odparć niezliczone próby podstępnych na paści imperialistów na ziemi radzieckiej. A w ciągu tego czasu toczyły się krwawe wojny między krajami kapitalistycznymi.

„Podstawą naszych stosunków z krajami kapitalistycznymi jest stwierdzenie możliwości współistnienia dwóch przeciwstawnych systemów” — mówił Towarzysz Stalin w roku 1927. Potwierdza to z całą siłą również dziś kierownicy państwa radzieckiego.

„Nasza polityka zagraniczna jest jasna — mówił Towarzysz Stalin na XVII Zjeździe w 1934 roku. — Jest to polityka zachowania pokoju i wzmocnienia stosunków handlowych ze wszystkimi krajami. ZSRR nie ma zamiaru zagrażać komukolwiek, ani — tym bardziej — napaść na kogokolwiek. Jesteśmy za pokojem i bronimy sprawy pokoju. Ale nie boimy się groźb i gotowi jesteśmy odpowiedzieć cięsem na cięś podżegaczy wojennych”.

Kierownicy Partii i Związku Radzieckiego — wybitni konfianty z dzieła Stalina, oświadczyli nad trumną Towarzysza Stalina, że uważają za swój najświętszy obowiązek wcielać nadal w życie stalinowską politykę pokoju między wszystkimi państwami, niezależnie od ich ustroju. Towarzysz Malenkov oświadczył z całą jasnością na ostatniej sesji Rady Najwyższej ZSRR w dniu 15 marca br.:

„W chwili obecnej nie ma takiej spornej lub nierozwiązanej kwestii, której nie można byłoby rozwiązać w drodze

pokoju na podstawie wzajemnego porozumienia krajów zainteresowanych. Dotyczy to naszych stosunków ze wszystkimi państwami, nie wyłączając naszych stosunków ze Stanami Zjednoczonymi. Państwa zainteresowane w utrzymaniu pokoju mogą zarówno obecnie jak i w przyszłości być pewne trwałej pokojowej polityki Związku Radzieckiego”.

Niezawodną ostoją pokoju są zorganizowane w jego obronie, czujne i świadome, orientujące się w arkanach podstępnej, oszukańczej polityki imperialistycznych podżegaczy wojennych, masy ludowe. Pamiętamy znamienne i — jakże proste — słowa Towarzysza Stalina, wypowiedziane przed dwoma laty:

„Pokój zostanie zachowany i utrwalony, jeżeli narody ujmą w swe ręce sprawę zachowania pokoju i będą bronili jej do końca. Wojna może stać się nieuniknioną, jeżeli podżegaczom wojennym uda się omotać siecią kłamstw masy ludowe, oszukać je i wciągnąć do nowej wojny światowej”.

Naród polski jest zjednoczony wola obrony pokoju jako największej zdobyczy narodów. Nie ugięcie walczą w obronie pokoju nasz Front Narodowy, jednoczący w swych szeregach wielomilionowe rzesze patriotów naszego kraju.

Ale najskuteczniej bronimy pokój, pracując ze wszystkich sił nad wzmocnieniem naszego państwa ludowego — największej zdobyczy i dumy polskich mas ludowych, ości niepodległości narodu polskiego. Nieustannie wzmocnienie siły i potęgi materialnej, obronnej i kulturalnej naszego państwa ludowego — to najważniejszy obowiązek każdego obywatela naszego kraju. Nasze państwo ludowe — to wynik dziesięciu lat walki i bohaterskich zmagania polskiego ludu pracującego pod przewodnictwem klasy robotniczej, to niezawodny oręż w dalszej naszej pracy i walce o zwycięstwo pokoju, demokracji i socjalizmu. Nasza Konstytucja — wielka księga naszych zwycięstw — głosi, że państwo nasze — Polska Rzeczpospolita Ludowa — stoi na straży zdobyczy polskiego ludu pracującego miast i wsi, zabezpiecza jego władzę i wolność przed siłami wrogimi ludowi, zapewnia rozwój i nieustanny wzrost sił wytwórczych kraju, organizuje gospodarkę planową, zabezpiecza stały wzrost dobrobytu, zdrowotności i kultury mas ludowych. Nasza Konstytucja nakazuje nam umacnianie państwa ludowego jako podstawy wojennej siły, zapewniającej najpełniejszy rozkwit narodu polskiego, jego niepodległość i suwerenność. Niewyczerpanym źródłem nieustannego wzrostu siły i potęgi naszego państwa jest ostateczna codzienna praca milionów mas polskiego ludu pracującego. Najwyższym obowiązkiem i zadaniem naszej Partii i czołowej siły Frontu Narodowego — jest budzić w masach pracujących świadomość wielkiej roli naszego państwa ludowego w kształtowaniu życia, dobrobytu, wolności narodu, jego przyszłości. Nasze państwo ludowe jest podstawą wzrostu i rozwoju naszych sił zbrojnych, stojących na straży niepodległości naszego kraju. Nasze wojsko ludowe, otoczone miłością całego narodu i opieką naszego państwa, złączonego nierozdzielnie przyjaźnią i braterstwem z niezwykłym Związkiem Radzieckim i wszystkimi siłami światowego obozu pokoju, demokracji i socjalizmu — potrafi odeprzeć wszelkie zakusy agresorów na nienaruszenie granic Polski Ludowej, potrafi strzec i bronić wolności Polski i wielkiej sprawy pokoju.

Najważniejszym czynnikiem siły i potęgi naszego państwa ludowego jest zwartość naszego narodu, zwartość Frontu Narodowego, gorący patriotyzm mas i jak najaktywniejszy ich udział w rządzeniu państwem. Stoi przed nami wielka akcja, która zwiększy jeszcze bardziej aktywność mas, wzmocni ich czynną rolę w kształtowaniu spraw państwowych. Jesienią roku bieżącego odbędą się wybory do rad narodowych — podstawowych ogniw władzy ludowej — na terenie całego kraju. Powinniśmy już dziś przygotowywać się do tej wielkiej kampanii, która — podobnie jak kampania wyborów sejmowych w roku ubiegłym — podniesie i rozwinie aktywność mas ludowych, pomoże jeszcze silniej zespolić

nasz naród wokół władzy ludowej, uaktywni milionowe masy, ożywi wszystkie rady narodowe i usprawni ich działanie jako terenowych organów państwa i jako ogólnonarodowej, powszechnej organizacji mas współuczestniczących w rządzeniu państwem, w podnoszeniu i wzmocnianiu jego siły i potęgi.

TOWARZYSZE!

W dniach żałoby po śmierci Towarzysza Stalina w pochodach i zgromadzeniach, w zobowiązaniach produkcyjnych, w chwili powszechnej, uroczystej ciszy, która objęła cały kraj, byliśmy świadkami niezwyklej demonstracji siły i solidarności ideowej, głębokiej konsolidacji całego społeczeństwa, całego narodu.

Właśnie w tych bolesnych chwilach miliony ludzi zajażdżały jak gdyby w głąb własnego serca i uświadomiły sobie własną postawę, która niepostrzeżenie często dojrzywała i żłobiła sobie drogę. Miliony prostych ludzi, odczuwając głęboki ból na wieść o śmierci Towarzysza Stalina, w pełni zdały sobie sprawę, jak mocne uczucia łączą ich, partyjnych i bezpartyjnych, kobiety i mężczyzn, dzieci i dorosłych z życiem i walką Józefa Stalina, z ideą walki o pokój i sprawiedliwość społeczną, z którą imię Stalina wiąże się nierozdzielnie. Uświadomili to sobie także ludzie, którzy dotąd byli, zdawałoby się, od tej walki dalecy.

Pisze do radia starsza robotnica fabryki Inierskiej na Dolnym Śląsku:

„Nie mam komu wypowiedzieć swojego ogromnego bólu, jaki do tyłeczka tkwi w piersiach moich. Nie sądziłam nigdy, że tak mnie zaboli straszenie śmierci Stalina. Ja, ...która jestem bezpartyjna, ja, która w niczym nie biorę udziału, na tę wieść nie mogłam sobie miejsca znaleźć... Siedziałam tak bezczynnie i nie umiałam myśleć zebrać... Myślałam ten cały czas, dlaczego ten ból okropny tkwi w piersiach moich za Stalinem. Czymże ten Stalin jest dla mnie? Nie wiem tego rozwiązać...”

Powiem ci szczerze i otwarcie, że we mnie walczą dwie wiary: jedna wiara — to dawna, stara, mocna wiara, druga wiara — to komunizm. I z tego powodu czasem się męczę strasznie. I nie wiem, z jakiej racji ten komunizm tak się udziela do mnie, przecież nie studiuję żadnych książek komunistycznych... I ten ciężki ból o Stalina — też nie do odgadnięcia. „Przed tą drugą wiarą, komunizmem, bronię się jak mogę — a ona jednak jest nieustępliwą, wdiera się do serca mojego...”

Pozwólcie, że przytoczę pare słów z innego listu bezpartyjnej kobiety z Lublina:

„Do szatni doprowadziło mnie wczoraj radio amerykańskie, które słuchałam nasi sąsiedzi... Nie widując ich, bo chcę mieć dzieci i chcę, żeby im było dobrze, a nie żeby by mordowali. To nie jest uleganie upytom propagandy komunistycznej, to zwykłe, ludzkie dążenie do szczęścia... Znajduję się tu, którzy Towarzysza Stalina zastąpią i poprowadzą Jego dzieło”.

O czym świadczą te listy i głębiej przeżyca, które w nich znajdują odbicie?

Czyż nie są one świadectwem tych wielkich ludzkich przeobrażeń, które zaszły i wciąż zachodzą w świadomości milionów ludzi? Czyż nie są świadectwem szlachetnych zmagania w sercach wielu prostych, uczciwych ludzi pracy, bliskich nam i drogiego ludu, którzy wchłaniają w siebie nowe życie, wchłaniają w siebie nasze porwy, nieodparte, bo głęboko sprawiedliwe idee i budują już razem z nami to nowe życie.

Jeszcze bronią się przed wtargnięciem nowych idei stare, wiekowe nawyki myślowe, wpojone od dziecka odruchy uległości i pokory wobec całego misternego gmachu średniowiecznych poglądów. Lecz nowe życie i nowe idee szturmują nieustannie.

Śmierć Towarzysza Stalina była dla wielu takich właśnie prostych ludzi wstrząsem, który oślepiał przed nimi, jak bliski i drogi im był Stalin — Chorąży pokój, Budowniczy komunizmu.

To głębokie przeżycie zbliżyło ich do nas, do naszej idei i do naszej Partii, do naszych dążeń i do naszych codziennych wysił-

ków, jakże często wypaczanych przez nieudolność czy złą wolę.

W pełni docenić wagę tej wielkiej konsolidacji w pamiętnych dniach marcowych, wyciągnąć z niej właściwe wnioski w naszej pracy masowo-politycznej, propagandowej i organizacyjnej, trafić do tysięcy i dziesiątków tysięcy ludzi, którzy lgną do Partii, otoczyć ich serdeczną opieką i przygotować do wstąpienia do Partii — oto nasze zadanie.

Tracił do setek tysięcy i milionów ludzi, którzy bardziej niż kiedykolwiek poculi swą wieź z Frontem Narodowym, odkryli teraz właśnie najgłębszy sens Frontu Narodowego — jego walkę o szczęście narodu, jego troskę o szczęście prostego człowieka — oto wielkie zadanie, które stoi przed całą Partią, przed aktywnymi naszymi organizacjami masowymi. Mocniej zewrzeć szeregi milionów Polaków i Polek w szeregach Frontu Narodowego, zwiększyć staranność i sumiennność w naszej codziennej pracy, mocniej demaskować i izolować wroga — oto nakaz chwili.

Byłoby naiwnością i ślepotą, którą przecież nie jesteśmy dotknięci, gdybyśmy widząc wielki ruch konsolidacyjny w naszym narodzie, nie dostrzegli wzmocnienia aktywności wrogów, ich zbrodniczych wyczynów. Właśnie czując coraz bardziej otaczającą go wzdarcie i rosnące osamotnienie, wrogi pienie się z wściekłości, sączy jad swych okropnych kłamstw i oszczerstw, stacza się coraz niżej w wysługiwanie się wrogom Polski, nie co się przed żadnym przestępstwem i zbrodnią! Mamy jednak skuteczną, niezawodną broń, która zdoła obojętnie wroga, unieszkodliwić wszelkie jego machinacje. Ta broń jest czujność milionów Polaków, solidarność i zwartość milionów Polaków w szeregach Frontu Narodowego.

Uczmy masy pracujące czujności i sami zaostrzajmy swą czuj-

ność na wszystkich odcinkach naszej pracy. Walczmy nieubłaganie z gapostwem, z bez troską, lekkością i ślepotą, ze szkodliwym gadulstwem, ułatwiającym zbrodniczą robotę dywersantów, szkodników, szpiegów, których werbuja i nasytają wywiady imperialistyczne. Czujność — winna być nakazem partyjnym, państwowym, moralnym w całym naszym postępowaniu.

TOWARZYSZE!

Wypełniając wielki testament Józefa Stalina, walcząc o zwycięstwo wielkich Jego idei, wcielając w życie Jego wielkopomne wskazania, postawmy przed Partią jako ważne i najpilniejsze zadania:

1 Wzmocnijmy nieustannie naszą Partię, włączajmy do jej szeregów nowe zastępy najlepszych i najofiarniejszych robotników, chłopów, przodujących ludzi spośród inteligencji pracującej — mężczyzn i kobiet, młodych przodowników pracy i nauki, umacniajmy wytrwałe trzon robotniczy naszej Partii;

2 walczmy nieustannie o czystość naszych szeregów, strzeżmy jednności Partii i jej zwartości ideologicznej, bojowej i organizacyjnej;

3 pogłębiajmy świadomość polityczną i aktywność każdego członka Partii i wszystkich jej organizacji, podnieśmy poziom naszej pracy polityczno-masowej, bojowej i nasyconej bogatą treścią ideową, jak również poziom szkolenia ideologicznego wrogów od dogmatyzmu i wulgaryzacji;

4 wiążmy na każdym kroku naszą pracę praktyczną z teorią marksistowsko-leninowską, studium dzieła Lenina i Stalina, przyswajajmy masom pracującym wiedzę o wielkim życiu i dziełach naszego najdroższego Nauczyciela;

5 wzmocniajmy nieustannie sojusz robotniczo-chłopski oraz codzienną więź między Partią i milionowymi masami bezpartyjnymi, zacieśniajmy łączność z organizacjami masowymi, ulepszajmy metody kierownictwa tymi or-

ganizacjami ze strony instancji partyjnych;

6 mobilizujmy nieustannie masy pracujące do wypełniania zadań produkcyjnych w mieście i na wsi, rozszerzajmy współwiednictwo socjalistyczne, popierając szeroką i różnorodną inicjatywę we oddolną masę w tym ruchu, to ruiny drogie nowatorstwo w produkcji, sprzyjajmy wzrostowi techniki i jej szerokiej opanowaniu, pilnujmy terminowego uruchamiania, nowych inwestycji i pełnej rytmicznej realizacji wszystkich zadań planu gospodarczego na rok 1953, wzmocniajmy opiekę nad spółdzielczością produkcyjną na wsi, doskonalmy metody partyjnego kierownictwa życiem gospodarczym;

7 walczmy nieubłaganie z biurokracizmem i z wszelkimi objawami samowoli i demoralizacji, wzmocniajmy krytykę oddolną i samokrytykę, ulepszajmy kontrolę wykonania decyzji Partii i Rządu;

8 umacniajmy nieprzerwanie nasze państwo ludowe i nasze siły zbrojne, otaczajmy najwyższą troską nasze Wojsko Polskie i organa bezpieczeństwa kraju;

9 czynimy wszystko dla nieustannego wzmocnienia sił obozu pokoju, demokracji i socjalizmu, formujemy coraz liczniejsze i coraz bardziej zwarte szeregi obrońców pokoju, kroczymy godnie i zdecydowanie na czele naszego Frontu Narodowego w walce o pokój i Plan 6-letni;

10 strzeżmy wiernie braterstwa przyjaźni z narodami wielkiego Kraju Rad, nadziei i gwiazdy przewodniej całej postępowej ludzkości.

Niech żyje bohaterska Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego — niezawodna kontynuatorka nieśmiertelnego dzieła Lenina i Stalina!

Niech żyje Polska Zjednoczona Partia Robotnicza — wierna i niezawodna realizatorka idei i nauk Lenina — Stalina w Polsce Ludowej!

Niezłocznie zlikwidować braki w zaopatrzeniu pow. starogardzkiego w ziarno siewne i nawozy sztuczne

Zagadnienie terminowego zaopatrzenia wsi w nawozy sztuczne i materiały siewne jest jednym z ważnych czynników w walce o sprawną i szybkie przeprowadzenie kampanii wiosenno-siewnej. Pełne zaopatrzenie wsi w nawozy sztuczne i nasiona winno nastąpić przed rozpoczęciem siewów, sprawa ta bowiem wchodzi w zakres prac przygotowawczych do akcji wiosenno-siewnej. Dni gotowości do tegorocznej kampanii wiosenno-siewnej w pow. starogardzkim wykazały jednak, że z pracami przygotowawczymi na tym odcinku nie wszędzie jest najlepiej.

Od dwóch przeszło tygodni nie mał każdego dnia przed Gminną Spółdzielnią w Starogardzie-We Wsi zatrzymują się wozy. Chłopi wstępują do magazynu, aby dowiedzieć się czy nadeszły już nasiona pszenicy jarej na wymianę, lub nasiona konopi czy lnu. Magazynier ob. Paweł Wilma wzuwa ramionami i odpowiada: „Nie ma”. Wozy ruszają spod GS po to, aby wrócić tu za kilka dni z powrotem, gdyż chłopci niecierpliwie czekają na zaopatrzenie GS w materiały siewne. Podobne obrazy można zaobserwować w innych gminach powiatu.

— Robiliśmy wszystko co było w naszej mocy — mówi kierownik wydziału rolnego KP w Starogardzie tow. Raniowski — aby prace przygotowawcze do tegorocznej kampanii wiosenno-siewnej ukończyć w terminie. Nie byliśmy jednak w stanie zabezpieczyć nasz powiat w dostateczną ilość ziarna do siewów. Centrala Nasienna w Gdańsku wyraźnie zlekceważyła zapotrzebowanie naszego powiatu i pomimo wielokrotnych interwencji nie nadrobiła swoich zaniedbań.

Istotnie, Centrala Nasienna nie spieszy się z realizacją zamówienia na ziarno siewne dla powiatu starogardzkiego. Do tej pory nadeszła zaledwie część ziarna na wymianę. Z zamówionej puli pszenicy powiat otrzymał niewiele ponad 50 proc., a owsa niewiele ponad 1/3. Sytuację w dziedzinie zaopatrzenia pogarsza jeszcze fakt, że nie wszystkie partie zbo-

ża dostarczone do spółdzielni gminnych nadają się do siewu.

— PGR Barłówno, zespół Kopytko — mówi kierownik działu skupu i kontraktacji PZGS ob. Czesław Zyczynski — nadeszła ostatnio 3 tony pszenicy jarej, jako dobry materiał siewny na wymianę. Ale już na oko można było stwierdzić, że ziarno to nie nadaje się w żadnym wypadku do siewu. Pszenica bowiem była zaśniedziona i zrośnięta.

Karygodne niedbalstwo ze strony kierownictwa PGR Barłówno powoduje niepotrzebne koszty związane z transportem materiału, zakłóca przebieg zaopatrzenia.

Gminna Spółdzielnia w Starogardzie-We Wsi nie otrzymała dotychczas ani kilograma nasion konopi przeznaczonych dla chłopów, którzy zawarli umowy z Gdańskim Przedsiębiorstwem Skupu i Kontraktacji Surowców Włókninowych i Skórzanych. Co zaś dotyczy nasion roślin strączkowych, przeznaczonych do rozprawiania na gotówkę, o które dopytywali się chłopci od ok. 14 dni, to znajdują się one na składzie od dawna, ale GS — nie mogła ich sprzedawać, ponieważ... nie było cennika. Centrala Nasienna w Gdańsku, gdzie kierownictwo PZGS interweniowało w tej sprawie wiele razy, nadesłała potrzebny cennik dopiero... w dniu 19 bm.

Czas najwyższy, aby Centrala Nasienna w Gdańsku skończyła z odkładaniem na później sprawę pełnej realizacji zamówienia na materiał siewny dla pow. starogardzkiego. Nie może powtórzyć się bowiem sytuacja z ubiegłego roku, kiedy to część gatunkowego ziarna przeznaczonego na siew, z powodu opóźnionej dostawy trzeba było oddać na konsumpcję. Nie mogą ulec opóźnieniu roboty siewne.

Warto również zwrócić uwagę na rozprawianie nawozów sztucznych. I z tym nie jest najlepiej. W tej samej np. gminie Starogard-Weś — jak informuje kierownik GKS ob. Tadeusz Bartkowiak — kredyty na nawozy

sztuczne rozdzielone zostały w 100 proc., a nawozy sztuczne pobrane zaledwie w 25 proc.

Dlatego większa część nawozów sztucznych zalega dotychczas w magazynie GS? Aktywny gminny tłumaczy to tym, że „warstwa śniegu, pokrywająca do nie dawna pola, nie wpłynęła zachęcająco na chłopów, aby pośpieszyli się z zaopatrzeniem się w nawozy”.

A jednak byli tacy gospodarze, którzy pomyśleli o tym obowiązku zawczasu pobrali nawozy. Trzeba natomiast powiedzieć, że państwu służba rolna i aktywni w niedostatecznym stopniu przekonały gospodarzy, że dobry rolnik nie czeka na wiosnę z opuszczonymi rekami, ale należyce przygotowany przychodzi na jej spotkanie.

Na odrobienie zaniedbań pozostaje bardzo mało czasu, ale błędy trzeba naprawić. Sprawnie i szybko rozprawianie nawozów sztucznych oraz ziarna siewnego, to bojowe zadanie nie tylko aparatów rad narodowych, GS, ZSCh. Jest to również poważny obowiązek całego aktywu wiejskiego.

K. PIKOR.

Artyści Wybrzeża wśród studentów

Staraniem Zarządu Uczelnianego ZMP i ZSP Akademii Medycznej w Gdańsku, zorganizowano ostatnio spotkanie artystów teatru „Wybrzeże” i Państwowej Filharmonii Bałtyckiej ze studentami.

W czasie spotkania, które odbyło się w serdecznej i koleżeńskiejszej atmosferze, artyści zapoznali studentów z pracą aktora, a następnie zwiedzili Zakład Anatomii Prawidłowej.

Na zakończenie spotkania, w bogatym programie artystycznym wystąpił: pianista Krystyna Jastrzębska, soliści Studia Operowego: Kinga Brodkówna i Kusiewicz oraz zespół grający sztukę Jerzego Lutowskiego „Sprawa rodzinna”.

L. Ostaszewski

Załoga WPKGG zwyciężyła we wspólnym zawodnictwie ogólnokrajowym

W ub. sobotę w świetlicy przy zajezdni tramwajowej WPKGG we Wrzeszczu licznie zgromadzi li się konduktorzy i konduktorki kierownicy trolleybusów i autobusów i robotnicy warsztatów i autobusów. Przybyli oni na uroczystość wręczenia sztandaru przechodnie go, zdobytego przez załogę WPKGG w międzyzakładowym zawodnictwie ogólnokrajowym.

Sztandar za IV kwartał ub. roku przyznany został WPKGG za najwyższy wskaźnik wykorzystania taboru oraz obniżenia kosztów własnych.

Sumując osiągnięcia ub. roku, które pozwoliły załodze wysunąć się po raz trzeci na pierwsze miejsce w kraju, dyrektor naczelny przedsiębiorstwa tow. Czachorowski podkreślił, że zdobywca sztandaru zmobilizował wszystkich pracowników komunikacji miejskiej do jeszcze wydajniejszej pracy. Społeczeństwo tródmiejskie ma prawo domagać się od przedsiębiorstwa jak najsprawniejszej komunikacji.

Następnie zabrał głos delegat Zarządu Głównego Zw. Zaw. Pracowników Gospodarki Komunalnej tow. Gaworski, po czym po cześć sztandarowy tramwajarzy warszawskich przekazał przewodnikom pracy WPKGG Markuszewskiemu, E. Makurat i W. Guzowi sztandar przechodni. Przemawiając sztandar tow. Markuszewski przyrzekł, że załoga WPKGG postara się utrzymać zdobyty sztandar na Wybrzeżu.

Wśród burzliwych oklasków delegat ZZPKG tow. Gaworek wręczył przodującym pracownikom WPKGG 10 dyplomów uznania, 10 radioodbiorników, 2 zegarki oraz 180 premii pieniężnych, na łączną kwotę 30 tysięcy zł.

Radio na dzień 31 bm.

5.05 — Wiadomości poranne 6.30 — Dziennik poranny 7.55 — Wiadomości poranne 8.00 — Serwis CZRM dla rybaków — lok 12.04 — Dziennik południowy 13.15 — Komunikat PIHM dla rybaków — lok 14.10 — Dla Kł. IV stud. „Lipowe dni”, 14.30 — Dla Kł. VII aud. „Myślimy o przyszłości”, 15.09 — Kom o stanie wód, 15.30 — Aud dla dzieci, 16.00 — Wszech Rad 17.00 — Wład. popołud. 17.05 — Koresp. z zagranicą 18.30 — Pog mgr Podgórski „Rogów”, 18.40 — Koncert solistów 19.10 — Rep. i tancerki 19.30 — Muzyka i aktualności, 20.00 — Kon-

Kolejarz (Tczew)

KS (Grudziądz) 6:14

W Tczewie odbyło się towarzyskie spotkanie bokserskie pomiędzy miejscowym Kolejarzem a KS (Grudziądz). Walki stały na pięcioletnim poziomie i ostatecznie zwycięstwo odniósł KS (Grudziądz) 14:6.

Najpiękniejsza walka odbyła się w wadze koguciej, w której Wielkość (Kolejarz) pokonał na punkty Różka. Wyniki techniczne przedstawiają się następująco: (na pierwszym miejscu zawodnicy Kolejarza). Szmidi zwyciężył Rypskiego, Wielkość pokonał na punkty Różka. Stawikowski zwyciężył w trzecim starciu przez TKO Chure, Szeurek przegrał z Witkowskim. Kryża uległ Brzuskiewiczowi, Dysarz przegrał ze Stawickim, Poleks uległ Błokowi, Szandracz w drugim starciu przegrał przez poddanie się z Mazurkiem. Muszytowski przegrał przez TKO w pierwszym starciu ze Szekula oraz TKO już w pierwszym starciu poddał się Blazewiczowi.

W ringu sędziował Wojciechowski, na punkty Jedruch, Gaca i Włoch z Gdańska.

AL.

Pływacy ustanawiają nowe rekordy w czasie mistrzostw Polski

Na basenie krytym w Warszawie zakończyły się w niedzielę mistrzostwa Polski w pływaniu. W ostatnim dniu zawodów padło kilka rekordów krajowych.

WYNIKI:
200 m st. grzbiet, mężczyźni — 1) Bońkowski (Włocławek) — 2:34,4 (rekord Polski), 2) Jaskiewicz (Stal) — 2:34,6, 3) Kędzia (Ogniwo) — 2:39,9.
200 m st. klas. kobiet — 1) Mroczówna (Kolejarz) — 3:06,0, 2) Gryk (Kolejarz) — 3:07,0, 3) Malinowska (Włocławek) — 3:08,6.
100 m st. dow. mężczyźni — 1) Gremłowski (CWKS) — 4:50,7, 2) Tokaczewski (Ogniwo) — 4:58,7, 3) Lewicki (Stal) — 5:02,5, 4) Jera (CWKS) — 5:02,6, 5) Kowalski (CWKS) — 5:08,5 (rekord Polski juniorów).

Najmłodszy szermierz na starcie

W sali MDK w Gdyni odbyły się wojewódzkie mistrzostwa szermierze młodzieży. W zawodach uczestniczyło załadowo 14 zawodników i 5 zawodniczek.
Floret kobiet 1) Piłewska (Gwardia), 2) Neeł (MDK), 3) Lange (Bud.), Floret mężczyźni 1) Szostak (Gw.), 2) Czachor (AZS), 3) Bastian (Unia).

Już jutro przystępujemy do wiosennych porządków w Gdańsku

Gdańsk przygotowuje się intensywnie do wiosennej akcji porządkowej, która rozpocznie się 1 kwietnia br. Obecnie odbywają się zebrania komitetów blokowych, na których omawiane są sprawy gruntownego oczyszczenia strychów, piwnic i podwórek. W dzielnicy Gdańsk-Sródmieście odbyło się w sprawie porządków wiosennych zebranie przewodniczących komitetów blokowych z udziałem przedstawicieli ZBM nr 1 i Wydziału Zdrowia.

Zebrani uchwaliли, że w dniach od 1 do 10 kwietnia br. wszystkie komitety blokowe śródmieścia przeprowadzą generalne porządki na strychach, w podwórkach i w piwnicach. Akcję tę połączono ze zbiórka złomu i odpadów użytkowych. Dla zapewnienia sprawniejszego przebiegu porządków wiosennych, przy każdym komitecie blokowym powołano komisję, która będzie odpowiedzialna za doprowadzenie bloku do porządku.

Przy Prezydium MRN w Gdańsku powołano komitet, który czuwać będzie nad przebiegiem wiosennej akcji porządkowej w całym mieście. Prezydium MRN podjęło uchwałę, zobowiązującą wszystkie resorty wydziału i ich komisie do dopilnowania przebiegu akcji w podległych placówkach.

Prezydium MRN, przechodząc komitetem blokowym z pomocą w uporządkowaniu ich rejonów, zapewni im w dniach 12 kwietnia i 19 maja, w ramach tzw. po mocy społecznej, furmanki do wywozu śmieci.

Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania Miasta będzie miało nie lada pracę. Aby wykonać ją podzielono miasto na rejon, z których codziennie śmiecie zwozić będzie 20 samochodów. Przy wywozie śmieci zatrudniony będzie również liczny tabor konny.

Pisząc o tych przygotowaniach, pragniemy jednak przypomnieć, że i w roku ubiegłym plan prac był szeroko zakrojony. Tylko, nie stety, nie zrealizowano go. Dlatego też w roku bieżącym trzeba uczynić wszystko, by ujęte w planie akcji prace zostały wykonane.

Kontrola wyników szczepień przeciw ospie

Od dnia wczorajszego placówki służby zdrowia w trójmieście przeprowadzają kontrolę wyników szczepienia przeciw ospie.

Wszyscy, którzy dopełnili obowiązku szczepienia powinni zgłosić się do kontroli w tych punktach, w których dokonano zabiegów.

Ponadto kontrola przeprowadzona zostanie bezpośrednio w zakładach pracy i szkołach. Zgłaszający się do kontroli winni przynieść ze sobą kartkę kontrolną wydaną przy szczepieniu. Po kontroli osoby szczepione otrzymają zaświadczenie o poddaniu się obowiązkowi szczepienia ochronnego przeciw ospie.

Osoby szczepione 24 bm. zgłaszają się do kontroli 31 bm. szczepieni 25 bm. zgłaszają się do kontroli 1 kwietnia, zaś szczepieni 26 bm. zgłaszają się do kontroli 2 kwietnia.

Kontrola szczepień ma duże znaczenie dla ochrony zdrowia ludności. W związku z tym apeluje się do ludności trójmieścia, by do sprawy kontroli podeszła z takim samym zrozu mieniem, jak do akcji szczepień, która przebiegała w atmosferze pełnego zrozumienia i dyscypliny.

Nieliczni obywatele, którzy z różnych przyczyn nie zdołali podołać się obowiązkowi szczepienia przeciw ospie, mają możliwość jeszcze uczynić to w przychodniach rejonowych i obwodowych Gdańska, Gdyni i Sopotu.

Pełne zabezpieczenie ludności przed chorobą ospy wymaga, by wszyscy obywatele, którzy podlegają obowiązkowi szczepienia obowiązek ten wypełnili. Władze sanitarne zastosują do wszystkich tych, którzy do dnia 31 marca nie podołają się szczepieniu sankcje karne.

Punkty konsultacyjne w Sopocie S.G.P. i S. zawiadamia, studentów Studium Zaocznego, że konsultacje indywidualne i zbiorowe dla studentów I, II i III roku odbędą się we wtorek, dnia 31 marca od godz. 17-19.

Zmiana telefonu Pogotowia Ratunkowego
Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego w Gdańsku zawiadamia, że nr telefonu 424-41 został zmieniony na 09. Numer 410-00 pozostał bez zmian.

WYNIKI SZACHOWE
1) Zarycki (Polska) — 1:43,1, 2) Marusz (Polska) — 1:43,6, 3) Słachta (Polska) — 1:46,6, 4) Wawrzyński II (Polska) — 1:47,2, 5) Krasula (CSR) — 1:47,2, 6) Krajniak (CSR) — 1:48,0.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Zarycki (Polska) — 4:27 pkt., 2) Roj (Polska) — 5:59, 3) Dziedzic (Polska) — 6:59, 4) J. Marusz (Polska) — 7:05, 5) Wawrzyński II (Polska) — 9:42.

W słalomie kobiet — Polki nawiązały zawiązki walki z doskonałymi reprezentantkami CSR — Sokova i Mala.

WYNIKI SZACHOWE
1) Grocholska (Polska) — 1:45,4, 2) Solcova (CSR) — 1:46,6, 3) Kowalska (Polska) — 1:46,9, 4) Kubica (Polska) — 1:48,6, 5) Mala (CSR) — 1:49,1.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

Podniesienie stanu sanitarnego miasta jest sprawą wszystkich mieszkańców. Wszelkich zakładów pracy, instytucji i organizacji społecznych. Wykonanie ustalonego planu zależeć będzie od jak najszerzego udziału całego społeczeństwa w tej ważnej akcji. (ml.)

Kontrola wyników szczepień przeciw ospie

Od dnia wczorajszego placówki służby zdrowia w trójmieście przeprowadzają kontrolę wyników szczepienia przeciw ospie.

Wszyscy, którzy dopełnili obowiązku szczepienia powinni zgłosić się do kontroli w tych punktach, w których dokonano zabiegów.

Ponadto kontrola przeprowadzona zostanie bezpośrednio w zakładach pracy i szkołach. Zgłaszający się do kontroli winni przynieść ze sobą kartkę kontrolną wydaną przy szczepieniu. Po kontroli osoby szczepione otrzymają zaświadczenie o poddaniu się obowiązkowi szczepienia ochronnego przeciw ospie.

Osoby szczepione 24 bm. zgłaszają się do kontroli 31 bm. szczepieni 25 bm. zgłaszają się do kontroli 1 kwietnia, zaś szczepieni 26 bm. zgłaszają się do kontroli 2 kwietnia.

Kontrola szczepień ma duże znaczenie dla ochrony zdrowia ludności. W związku z tym apeluje się do ludności trójmieścia, by do sprawy kontroli podeszła z takim samym zrozu mieniem, jak do akcji szczepień, która przebiegała w atmosferze pełnego zrozumienia i dyscypliny.

Nieliczni obywatele, którzy z różnych przyczyn nie zdołali podołać się obowiązkowi szczepienia przeciw ospie, mają możliwość jeszcze uczynić to w przychodniach rejonowych i obwodowych Gdańska, Gdyni i Sopotu.

Pełne zabezpieczenie ludności przed chorobą ospy wymaga, by wszyscy obywatele, którzy podlegają obowiązkowi szczepienia obowiązek ten wypełnili. Władze sanitarne zastosują do wszystkich tych, którzy do dnia 31 marca nie podołają się szczepieniu sankcje karne.

Punkty konsultacyjne w Sopocie S.G.P. i S. zawiadamia, studentów Studium Zaocznego, że konsultacje indywidualne i zbiorowe dla studentów I, II i III roku odbędą się we wtorek, dnia 31 marca od godz. 17-19.

Zmiana telefonu Pogotowia Ratunkowego
Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego w Gdańsku zawiadamia, że nr telefonu 424-41 został zmieniony na 09. Numer 410-00 pozostał bez zmian.

WYNIKI SZACHOWE
1) Zarycki (Polska) — 1:43,1, 2) Marusz (Polska) — 1:43,6, 3) Słachta (Polska) — 1:46,6, 4) Wawrzyński II (Polska) — 1:47,2, 5) Krasula (CSR) — 1:47,2, 6) Krajniak (CSR) — 1:48,0.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Zarycki (Polska) — 4:27 pkt., 2) Roj (Polska) — 5:59, 3) Dziedzic (Polska) — 6:59, 4) J. Marusz (Polska) — 7:05, 5) Wawrzyński II (Polska) — 9:42.

W słalomie kobiet — Polki nawiązały zawiązki walki z doskonałymi reprezentantkami CSR — Sokova i Mala.

WYNIKI SZACHOWE
1) Grocholska (Polska) — 1:45,4, 2) Solcova (CSR) — 1:46,6, 3) Kowalska (Polska) — 1:46,9, 4) Kubica (Polska) — 1:48,6, 5) Mala (CSR) — 1:49,1.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI KOMBINACJI ALPEJSKIEJ
1) Grocholska (Polska) — 0:51 pkt., 2) Kubica (Polska) — 1:55 pkt., 3) Kowalska (Polska) — 2:14 pkt., 4) Mala (CSR) — 2:14 pkt., 5) Solcova (CSR) — 2:15 pkt.

WYNIKI K